44. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

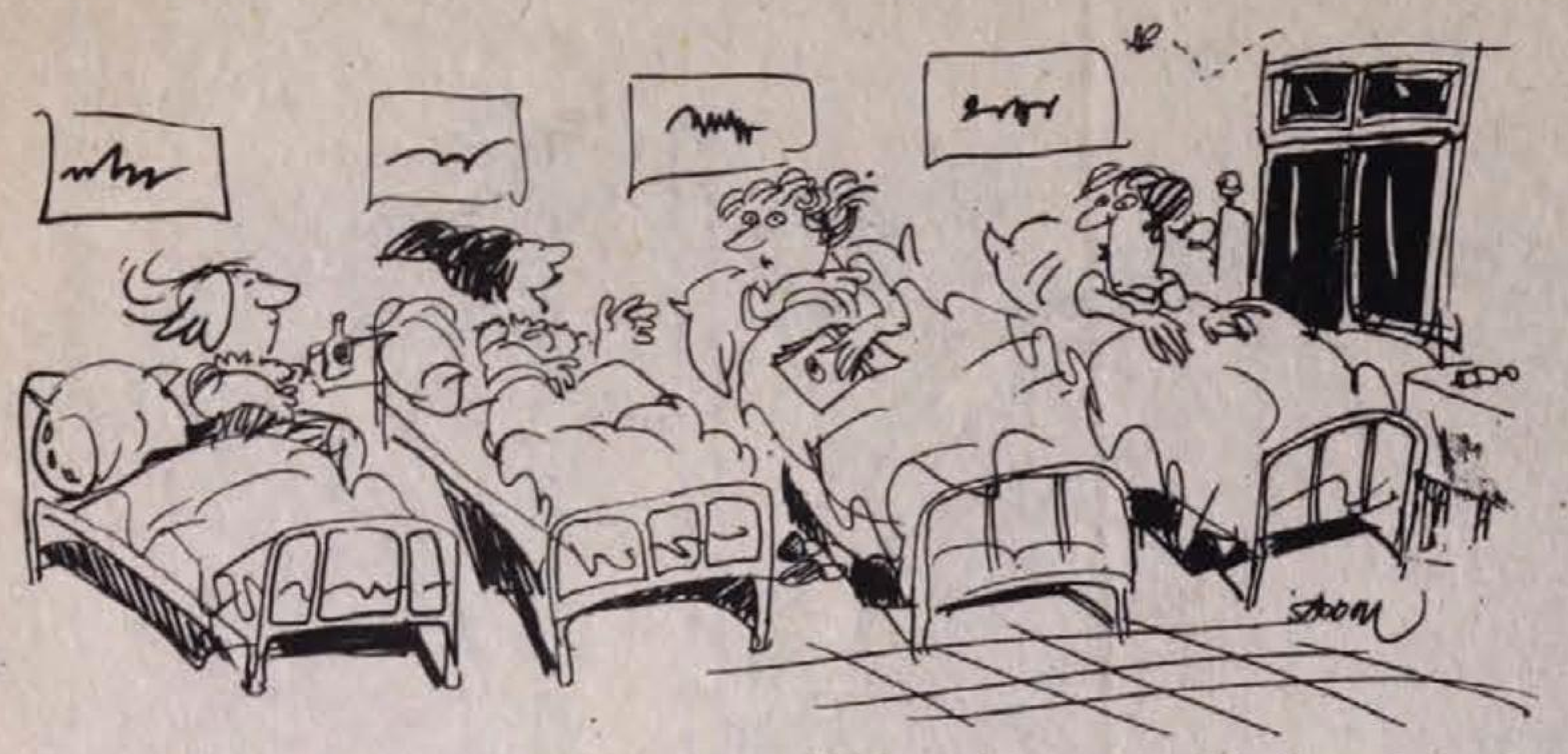
1988. JÚLIUS 20.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

PARLAMENTI PERSELYEZÉS

– Segít a gyógyulásunkban az adóhivatal is, mert állítólag ő kapja a hálapénz felét.

Fülszöveg

Tavalyi fülműtétem jutott az eszembe a legutóbbi parlamenti ülésszak iparszerkezeti vitája után. Több mint húsz éve kezdődött gyulladás a bal fülemben, és amikor már végképp nem akart múlni, orvoshoz mentem. Az első kérdése ez volt: uszodába jár? Mert valószínűleg fertőzéstől van. Vizsgálatokra küldött, ezeken intenzívebb kezelést javasoltak, erre már legyintettem. Kaptam kenőcsöt, az nekem elég. Tavaly nyáron aztán annyira begyulladt, hogy én is begyulladtam, és elmentem a fülklinikára. „Pizsama van magánál?" – kérdezte a tanársegéd, miután megvizsgált. Másnap megoperáltak. Mint mondták, legalább egyévi késéssel...

Minderre az emlékeztetett, hogy az ipari szerkezetváltásról szintén több mint húsz éve hallok (a bal fülemen is!). Akkor még termékváltásnak nevezték – de akárhogy hívják, nem sok változott azóta. Az ipar nagyobb része úgy volt, mint én a fülemmel: valóban szükség lenne kezelésre, de annyi más dolgom van, különben is a szerkezetembe nem hagyok nyúlni. Vállalatainknál a termékváltás inkább abban merül ki, hogy egy-egy régi árucikket leváltanak és érdekeik felismerése mellett „korszerűbb" változatát kezdik gyártani, ami drágábbat és gyakran silányabbat jelent.

Pedig tudjuk, hogy a szerkezetváltás halogatásával másfél évtized alatt anyagilag annyit veszítettünk a világpiacon, mint a világháborúban. És azért nincs pénz manapság arra, amire kellene, mert arra költöttük, amire nem kellett volna. Már annyira kevés a pénz, hogy legutóbb a kávékasszához is hozzá kellett nyúlni. Mint minden jobb családban, az államháztartásban szintén van tartalékpénz, és mint minden jobb családban – hozzányúlnak. A pénzügyminiszter nyíltan bevallotta, hogy a piaci áringadozások kiegyenlítésére szolgáló déligyümölcs-, kávé- és kakaó-kasszából kivették a megtakarított pénzt, így sikerült 6–8 milliárdhoz jutni. Isten ne adja, hogy emelkedjenek ezek világpiaci árai... Azóta a sör- és a cigaretta-kasszához is hozzá kellett nyúlni. Csakhogy ez esetben a mi fogyasztói magánkasszánkhoz.

De hol vannak a forintok? Egy képviselőnő felszólalása szerint nem biztos, hogy jó a pénzügyi kormányzat hasonlata, amely szerint a költségvetés olyan, mint egy üres fazék, amiből mindenki csak venni akar. Inkább egy ezerlyukú köcsög, amelyben sok a pénz, de szétfolyik. És nem is tudjuk, mire mennyi.

Én ezt a parlamenti vitát egy konzíliumhoz hasonlítom, valami ilyesmit tarthattak akkor is, amikor bevonultam a klinikára. Csakhogy engem azonnal meg is operáltak. Persze, mondhatják: ne legyen nagy a szám, én is a végsőkig elhúztam a dolgot. Igaz. Én is ugyanahhoz a Pató Pál családhoz tartozom...

Egyébként ma már – vagy még? – aránylag jól vagyok. Az uszodától ugyan óvnak, mert a bakteriológiai vizsgálat eredménye is azt gyanúsította. Ezért aztán hetenként csak háromszor járok úszni, a korábbi négy helyett.

Földi Iván

Aranytojás és vaskalap

Fémek nélkül nem élet az élet. Vagy legalábbis sokkal silányabb. Ahová nézünk, amihez nyúlunk, mindenhol és mindenkor fémekre találunk.

Arany.

Leendő olimpiai bajnokaink (aranyérmesek) a dicsőség mellett pénzjutalomban is részesülnek. Remek ez az újszerű nyíltság, megtudhattuk: az egyéni sportágak egyéni győztesei – az adó levonása után – 500 000 forintot kapnak majd. Isten látja lelkemet, nem irigylem. Arányban levőnek érzem a sikerrel, a munkával. Nem, nem irigylem. Pusztán csak eltűnődöm. Jóságos ég! Oly rossz hát a forint, hogy egy félmilliónyi sem veszélyezteti már az amatőrséget...?

Ezüst.

Helyesebben: magyar ezüst.

Egyes késztermékgyártók félreverték a harangot: hatalmas alumínium alapanyaghiánnyal küszködnek. Nem tudnak motoralkatrész-öntvényt s egyéb fontos cikkeket gyártani, nehezen megszerzett tőkés piacokat veszítenek el, mert a késztermék féltermék híján ugye maga is csupán fél termék. De hová tűnt az alumínium? Nálunk, a hazájában... Nos, már az sem jó nekünk, ha merő véletlenségből, s ennek megfelelően csupán nagyritkán javulnak számunkra a cserearányok. Nőtt ugyanis az alumínium világpiaci ára. Ezért – mivel a hazai árak nyomottak – tömbökben exportálják. Ám minthogy ezt nemigen szabad, mindenféle más névre keresztelve – például székláb gyanánt, vagy napernyőtalpnak álcázva – jó pénzért kiszállítják őket mindenféle külországba. Ha valamely késztermékbe építve értékesítenék, az persze még jobb üzlet volna, de akkor már nem egyik-másik cégnek, hanem az országnak. Az meg kit érdekel?

Bronz.

Csökkent nemrég a réz ára a világpiacon. Olcsóbbak lettek egyes hazai fürdőszobai szerelvények. E rendhagyó begyűrűzés okán már éppen örvendezni kezdek, amikor hallom a rádióban a prognózist, miszerint a rézárak hamarosan ismét emelkednek. S akkor ugye...

És telis-teli más fém-szövegekkel a sajtó, az élet. Hogy az aranyifjak jobban élnek, mint a vasdiplomások, hogy zajlik az aratás az aranykalászos rónaságon, de a gabonáért egyelőre csak váltóval tudnak fizetni, mert, úgylehet, már a rézkrajcár is a felének csupán a felét éri, és kohászat erre, kohászat arra, és Recsk, és aranyborjú, és ezüstróka, és bronzba öntött vaskalaposság, és rezes banda, és heavy metal, és ég veled ilyen-olyan törzsgárdajelvény, és nem furcsa: pont a vas és az acél országában ették meg az aranytojást tojó aranycsapatot, és az kéne most is, vasszigor, és mostanában senki sem mondhatja, hogy aranyéletünk van, vasakarattal persze...

Szavak, szavak, szavak... De, jaj, mennyivel jobban állnánk, ha csak legalább minden másodiknak megvolna az aranyfedezete...

Münz András

– Nyugalom, Lady, a legközelebbi benzinkút csak hetven kilométer.

BRENNER GYÖRGY:

Hát most...

MINDENKI MUNKÁBAN

– Mi aratunk, a megyei vezetőknek meg el kell dönteniük, hogy idén ki szegi meg az új kenyeret...!

SZERVEZKEDÉSI LÁZ

– Akik régóta munkanélküliek, miért ne alapíthatnának törzsgárdát ...?

HONVÉDELMI KIADÁSOK

– Ilyet is csak te tudsz kitalálni, fiacskám, hogy „ha békét akarsz, ne készülj a háborúra!"...

ÁLLAMMINISZTERI TITKÁRSÁG

– Itt tetszik lenni, ha Lakitelek van a vonalban?

EGÉSZ ÉVBEN MASZKABÁL

A körúton javában dübörgött a nagy nyári rodeó. Autók patája csattogott, buszok vágták a szügyükbe a fejüket, villamosok rázták a sörényüket, gyalogosok átka csattant, akár az ostor. És a meghajtott csorda közepén egyszerre különös szerzet bukkant fel. Meg kellett dörzsölnöm a szememet, átkozott dolog lenne, ha már a felzaklatott képzelet is hülyét csinálna belőlem.

A flaszter szélén, mindjárt a járda mellett egy verkli gurult. Kis majom ült a tetején, a nagyobbik meg tolta. Mit mondjak, a nagyobbik volt kevésbé emberszabású. Bő, sárga gatyát viselt, piros kendőt tekert a derekára, az inge lila volt s az egészet, észak felé haladva egy mértéktelenül ocsmány bajúsz, majd pedig egy jambósapka fejezte be.

És mindennél észbontóbb volt, hogy ezt a lidércnyomást én ismertem. Illetve talán mégsem... Vagyis... hát persze!

— Szia, Stég — léptem oda könnyedén, jóllehet velőm fagyásnak indult. — Mi van, totál begolyóztál?

A rémálom ijedten nézett rám és albérleti halandzsával próbálkozott.

— Bella musica signor? O sole mio? Santa Lucia?

— Na ne csináld, haver. Te Stég Jenő vagy, a borsóhegyi szénbánya góréja és ez fix. Ipiapacs egy, kettő, három.

Rémülten gurguláztatta körül a szemeit, aztán odasúgta.

— Gyere be a kapu alá.

Bementem a kapu alá. Váltottam néhány emberi szót a majommal, aztán az igazgatóhoz fordultam, aki túlvilági pofával szvingelt a cugban.

— Nos, Stég? Kivele, mit jelentsen ez az elmebaj?

A foga ütemesen vacogott. Ha lemezen hallom, azt hiszem Fred Astaire szteppel a tükörparketten.

— Izé... — kapott a tétova szóba. — Bújdosom.

Bólintottam, mint Nyilasi a fénykorában.

— Idáig magamtól is eljutottam. Innen folytasd.

— Bizonyos gazdasági paraméterek alapján az év végéig háromezer bányászomat szélnek kell eresztenem.

— És?

— Előlük bújdosom. Teszem azt, valamelyikük becserkész engem s megkérdezi, hogy most már aztán mi lesz vele. És akkor én nem tudok mit mondani.

Megragadta a fazonomat, a keze reszketett, akár a távíródrót. Gurgula szemekkel bámult át a túlsó járdára.

— Atyavilág... az... az a matrózblúzos ott... nem Fejős Miska, a frontmesterem?

— Rémeket látsz, Stég. Az a matrózblúzos ott Moderato Lujza, a konzervatórium csellószakáról.

— Előbb-utóbb úgyis megtalálnak. Mit tegyek, hogy ne ismerjenek rám?

— Esetleg átszabathatnád a képedet. Lemetéltethetnél pár millimétert, mondjuk az orrodból.

— De az fáj!

— Látod Stég, ebben hasonlít a szénbányászat meg az orr. Lemetélhetünk belőle egy darabot, de fáj.

Csendesen hüppögni kezdett.

— Én már mindent megpróbáltam. Már tehénnek is álcáztam magam. Gondoltam átlegelészödöm a kisiparba.

— És?

— Jött a téesz bikája. Szörnyű volt! Mondd, mit csináljak? Hová bújjak?

Már majdnem megmondtam neki, de akkor egy rémséges anyóka csetlett elő a mellékutcából. Bibircsókos orra a térdét verte, nagy köteg rőzsét cipelt a puklis hátán. Minthogy volt gyerekszobám, fickósan elébe toppantam.

— Adjisten, öreganyám. Na adja ide a hóbelevancát, majd segítek liferálni.

És akkor Stég Jenő minden átmenet nélkül röhögni kezdett a kapu alatt.

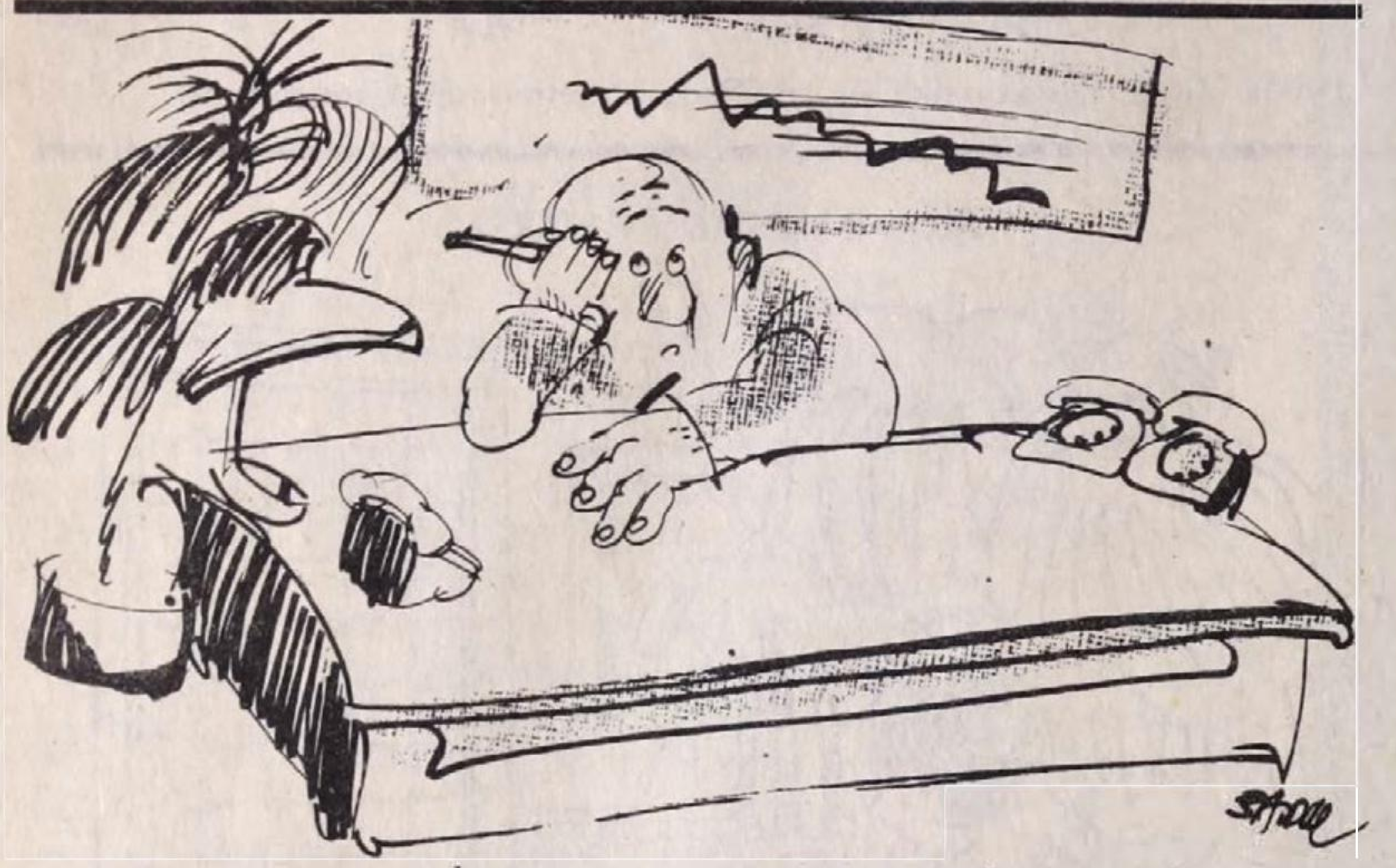
— Észnél légy, te hülye! Ez Muflon Béla, az öreglyuki vasmű igazgatója!

Peterdi Pál

STÁTUSSZIMBÓLUM

– Meg fognak pukkadni a barátnőim, Klaus, hogy nekik csak a Kanári-szigetekre tellett!

– Az iskolában mindig jeles voltam politikai gazdaságtanból, csak az életben buktam meg.

DISSZIDÁLÁSI TERVEK

– Tudd meg nekem, szükség van-e odakint marxista ideológusra?

– Képzeld, mama, ezek tényleg komolyan gondolják a pártapparátus létszámcsökkentését...

VILLÁMTRÉFÁK

ELLENŐRZÉS

(Utca, rendőr a szondával egy férfihez lép)

Rendőr: Jó napot kívánok. Közlekedésrendészet. Ellenőrzés. Kérem, fújjon a szondába.

Férfi: Miért? Anélkül nem hiszi el, hogy ittam?!

AZ ÉJSZAKÁBAN

Nő *(csúnyácska, rémülten az utcán):* Segítség! Segítség!

Férfi (gyors léptekkel, igazolványát mutatja): Nyomozó vagyok. Mi történt, asszonyom?

Nő: Kérem, az előbb a sötétben nekem ugrott egy fiatalember. Elkezdett csókolgatni, aztán elszaladt arra.

Férfi: Még nem lehet messze a gazember. Nyakon csípjük. Asszonyom, kívánja a megbüntetését?

Nő: Dehogy. A címét! A címét!

ERŐS AKARAT

I. Férfi: Bevallom, barátom, minden nap egyik fröccsöt ittam a másik után. Így szálltam a Zsigulimba. Sokszor elkapott a rendőrség. Egyik büntetés a másik után. A múlt hónapban is fizettem tízezret. Megértettem, ez így nem mehet tovább. Inni és vezetni. Szerencsére férfi vagyok, erős az akaratom.

II. Férfi: És?

I. Férfi: Leszoktam az autóról!

KITŰNŐ MUNKAERŐ

(Üzemrészlet, három férfi melósruhában, a negyedik elegáns öltönyben.)

I. melós: Tehát hozzon nekem a sarki közértből 10 deka császárhúst, két zsömlét és egy szép kovászos uborkát.

II. melós: Én kérek húsz deka kenőmájast, fél kiló kenyeret, két zöldpaprikát.

III. melós: 10 deka juhtúró, két csomag újhagyma, egy csomó retek, négy kifli. Siessen, mert éhesek vagyunk.

Férfi: Mindjárt itt leszek az uzsonnával (el).

I. melós: Amióta az igazgatónk csak ezt a munkát végzi, nem veszteséges az üzem!

A HUMANISTA

(Utcai telefonkészülék előtt idős bácsi álldogál tanácstalanul)

Férfi: Mire tetszik várni?

Bácsi: Telefonálni szeretnék.

Férfi: Miért nem tárcsáz?

Bácsi: Nincs kinek. Nagyszerű találmány ez a telefon. Két forintért egy magamfajta magányos öreg emberi kapcsolatot létesíthet. Csak tudnám, kivel.

Férfi: Drága bácsikám, hát itt vagyok én. Talán tessék velem elbeszélgetni három percig.

Bácsi: Boldogan. Milyen kedves ember.

Férfi: De ne haragudjon. Kérem a két forintot.

A TIMSÓ- ÉS ROBBANÓMOTORGYÁRBAN

Stirpák *(kiszól az ajtón):* Kérem a következőt!

Nő *(csinos, fiatal):* Jó napot kívánok. Az állás ügyében jöttem. *(Kényelmesen elhelyezkedik a széken, szoknyája térden felül húzódik.)*

Stirpák: Tehát ön a Timsó- és Robbanómotorgyárban mellettem szeretne dolgozni?

Nő *(fölényesen púderezi magát):* Gondolom, megfelelek, nemdebár?

Stirpák *(szikrázó haraggal):* Hát idefigyeljen hölgyem! Hogy képzeli ezt? Idejön, rám néz azzal a nagy ibolyakék szemével és azt hiszi, én elájulok az örömtől, hogy egy ilyen csinos nő méltóztatott jelentkezni a betöltendő állásra! Vegye tudomásul, nagyon sok a jelentkező, és mi csak egy személyt alkalmazhatunk. Mondja, miért ilyen biztos a fellépése? Miért ilyen fölényes? És miért öltözött ilyen rikító eleganciával? Dolgozni jött ugye, és nem a Hiltonba, egy gálaestre? Maga, kedvesem, már százszázalékosan elkönyvelte, hogy megkapja ezt az állást, csak azért, mert csinos pofikája van. Most arra vár, szóljak ki az ajtón: sajnálom, hogy idefáradtak, de az állás már be van töltve. Legközelebb talán több szerencséjük lesz. Így képzelte, kedves, mi? Mélységesen szégyellheti magát! Csak ezt akartam mondani!

Nő *(már az ajtónál):* Szóval kidob?

Stirpák: Reggel nyolckor kezd.

Galambos Szilveszter

Újragondolunk

Nyakunkon az új társasági törvény, ezért sok mindent újra kell gondolnunk — mondta a minap egy vezető politikusunk, aki csak a minap lett vezető politikusunk.

Én azt hiszem, hogy az újragondolás az nekünk menni fog, ha a gondolkodás nem is mindig. Olyan gondolat még nem volt, amit ne tudtunk volna újragondolni.

Ha jól újragondoljuk, a tőketársulások különböző formái, és a sokat emlegetett szelvényvagdosás nem idegen társadalmi rendszerünktől. Én ismerek egy olyan embert, aki évek óta a szelvényvagdosásból él. Pontosabban: a nyugdíjából él, de amikor a hó végén megjelenik a pénzespostás, a nyugdíjszelvényét mindig a földhöz vagdossa.

A társasági törvény azonban új utakat nyit.

Szegény Pál utcai fiúk már nem tudják az ügyet újragondolni, pedig ha tehetnék, nyilván nem gittegyletet alapítottak volna, hanem egy kisszövetkezetet. A kisszövetkezeteknek ugyanis hetente változnak a szabályzói, és ezen jól el lehet rágódni.

De visszamehetünk akár a Vérszerződés idejére is. Ez egy nagyon primitív társulási forma volt, sokkal életképesebb lett volna a dolog, ha őseink egy külföldi részvételű vegyesvállalatot alapítanak. Így a társasági szerződés megkötésekor a külföldi tőkéstársat is meg lehetett volna vágni.

Persze nem kell a régi kor árnya felé visszamerengni, hiszen a mostani dolgainkat kell igazán újragondolni az új társasági törvény tükrében. Ne a Vérszerződésről beszéljünk, hanem például a Varsói Szerződésről. Ezt nyilván részvénytársasággá kellene alakítani. Mint ismeretes, a részvénytársaságot tőkejegyzéssel kell megalapítani, bár itt kétségtelenül probléma lenne, hogy a részvényesek egyikének sem jegyzik a tőkéjét a nyugati bankok. A Varsói Szerződés Rt. ezentúl már e nevével is jelezné, hogy védelmi jellegű katonai tömb, ahol nem a győzelem, hanem a részvény a fontos.

A KGST-ből viszont érdemes lenne egy betéti társulást szervezni: az elnevezés itt is tükrözné az intézmény jellegét.

A nagy taglétszámú szervezetek ideális működési formája a jövőben — a csendestársaság. A csendestársaság tagjai főleg anyagi hozzájárulásra kötelesek, az üzletmenetbe csak közvetve szólhatnak bele. A csendestársaságból bármikor ki lehet lépni, de az addig befizetett vagyoni hozzájárulás elvész.

Ezeknek a kérdéseknek az újragondolása természetesen nem jelentheti az ideológiai elveink feladását, csak esetleg azok újragondolását. Mert ha jól újragondoljuk: mit is mondott Marx? „Világ proletárjai egyesüljetek! — korlátolt felelősségű társaságokba!"

Trunkó Barnabás

ÜTKÖZTETJÜK A VÉLEMÉNYEKET

– Friss nyugatnémet vízumok érkeztek!

– Tegnap még azt hittük volna, hogy másként gondolkodó!

Ceausescu nem fogadta az NSZK parlamenti küldöttségét

NE SÍRJ, NE SÍRJ, HELMUT KOHL!

Elmegy a skót a városházára:
— Szeretném megváltoztatni a nevemet.
— És miért?
— Találtam egy csomag névjegyet.

FOTÓSAROK

ÚJ AUTÓ A LÁTHATÁRON!

Jó hír az autósoknak: előrehaladott tárgyalások folynak egy egyelőre meg nem nevezett külföldi vállalattal egy ismert, középkategóriájú gépkocsi behozataláról.

A gépkocsi márkáját az illetékesek egyelőre nem hozták nyilvánosságra — méreteit a legszigorúbb titoktartás övezi — annyi azonban megállapítható, hogy várhatóan jó vonalvezetésű, kellemes útfekvésű járműhöz jutnak majd az igényes autók szerelmesei.

Azok a szerencsés szakemberek, akiknek már módjukban állt kipróbálni az új csodát, felsőfokokban beszélnek róla: — Amit ez nem tud, az nincs is! — állította a próbajárat után az egyik hozzáértő.

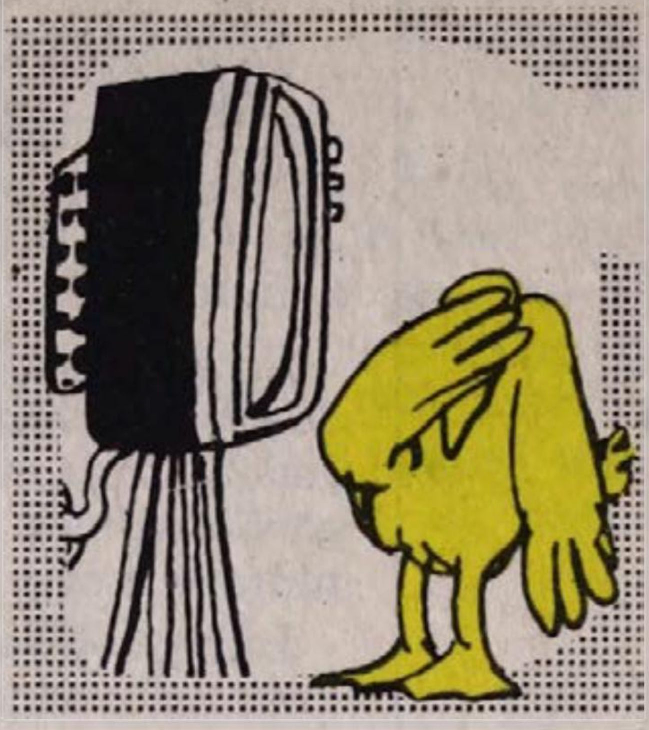
Az igazi szenzáció azonban feltehetőleg nem az új jármű műszaki tulajdonságaiban rejlik, hanem abban, hogy akárcsak egyes színes televíziók esetében a vásárló néhány napos próbaüzem után dönthet: megtartja-e az autót, vagy esetleg kicseréli másikra.

efespé

(T. Balogh László felvétele)

HŐSÉG HETE

Agyunkra ment a meleg! Ha július a Hőség hava, akkor a hónap első hetét joggal nevezhetjük a Hőség hetének! Ilyenkor felforr az agy, s még a nyitott ablakból is meleg levegő árad befelé. Az Ablak stúdiójában például Feledy Péter 33 és fél fokot mért, de a debreceni stúdióban még ennél is forróbb volt a helyzet, az ottani tudósítónak 38 fokos melegről sikerült beszámolnia.

Melege lehetett Deák Gábornak is a csütörtöki Telesportban, hiszen olyan hivatásos kérdező össztüzében kellett válaszolnia, mint Vitray Tamás. A nyilatkozat az embert próbáló kánikula ellenére is igen jól sikerült. A sportvezető elmondta, hogy a magyar közvélemény meglehetősen fejlett, hiszen a labdarúgó válogatottat nem olyan elhanyagolható szempont alapján ítéli meg, hogy bejut-e a következő világbajnokság döntőjébe, vagy sem. A szurkoló, mondta az államtitkár, olyan ember, aki annak is tud örülni, ha a csapata szép játékkal, jobb ellenféltől kap ki. A sokat megélt Vitray ezen úgy mosolygott, mintha nem is a stúdióban, hanem a képernyő előtt ülne, s hideg sört kortyolgatva hallgatná e tömény szakszerűséget.

Az Új Reflektor Magazinban szintén nagy volt a meleg, csak a zsír nem akart sehogyan sem megolvadni. Egy máskülönben szimpatikus szakember ugyanis azt bizonygatta a tévéképernyő elé szorult magyar nézőseregnek, hogy bár a karajhoz legalább tíz százalék zsírt is megfizettetnek velünk, de hát ez így van jól, mert ha nem így lenne, akkor biztosan másképpen lenne. Ugyanebben a műsorban volt még más is, amiért melegség járhatta át a néző szívét: a MERKUR illetékese elmondta; szerinte teljesen természetes, hogy egy 180 ezer forintos gépkocsit tucatnyi hibával adjanak át, ő a maga részéről ebben semmi kivetni valót nem talál. Sajnos, a derék televíziósok nem közölték, hogy a nyilatkozat helyszínén hány fokos volt a kánikula, pedig valószínűleg sok néző hűtővize forrt fel e kijelentés hallatán.

Maróthy László vízgazdálkodási miniszter nem az az ember, aki vizet prédikál és bort iszik. Ő ugyanis vizet prédikál és vizet iszik; milliónyi magyar láthatta, amint a magyar vizek elsőszámú főnöke jólesőt kortyolt a Balaton vizéből. Igaz, a pohár vizet nem a part mentén, hanem a magyar tenger közepéből merítették, ám ez mit sem von le a nagy tett értékéből, sokkal inkább azt bizonyítja: jobb azonnal a dolgok közepébe vágni!

Ugyancsak a nagy meleg jegyében mutatták be a Híradóban az első magyar zsargon szótárt. A mintegy 2500 szócikket tartalmazó mű elsősorban a bíróságok munkáját hivatott megkönnyíteni, hiszen korábban egyes vallomások esetén a bírák csak kapkodták a fejüket, s nem értették miről van szó. Most, ha *káposztás kocsi*ról hallanak, nem a vecsési őstermelők gépjárműve jut az eszükbe, hanem a rabszállító járgány, a *zuhanós* pedig nem ejtőernyőst jelent, hanem visszaesőt. Hallgatva, látva, a Telesportban nyilatkozó államtitkárt, bizony egy ÁISH-szótár is elkélne, hogy a sportért és a sportból élők is ugyanazon a nyelven beszéljenek.

Persze, nemcsak szótárkészítésben vagyunk nagyhatalom, magyar találmány az a készülék is, amely kimutatja a hamis dollárt. Hogy ennek kifejlesztésére mi indította az illetékeseket, nem tudni, s csak remélni lehet, hogy nem a Világbanktól kapott dollárokat vizsgálják át ezen elmés szerkezet segítségével.

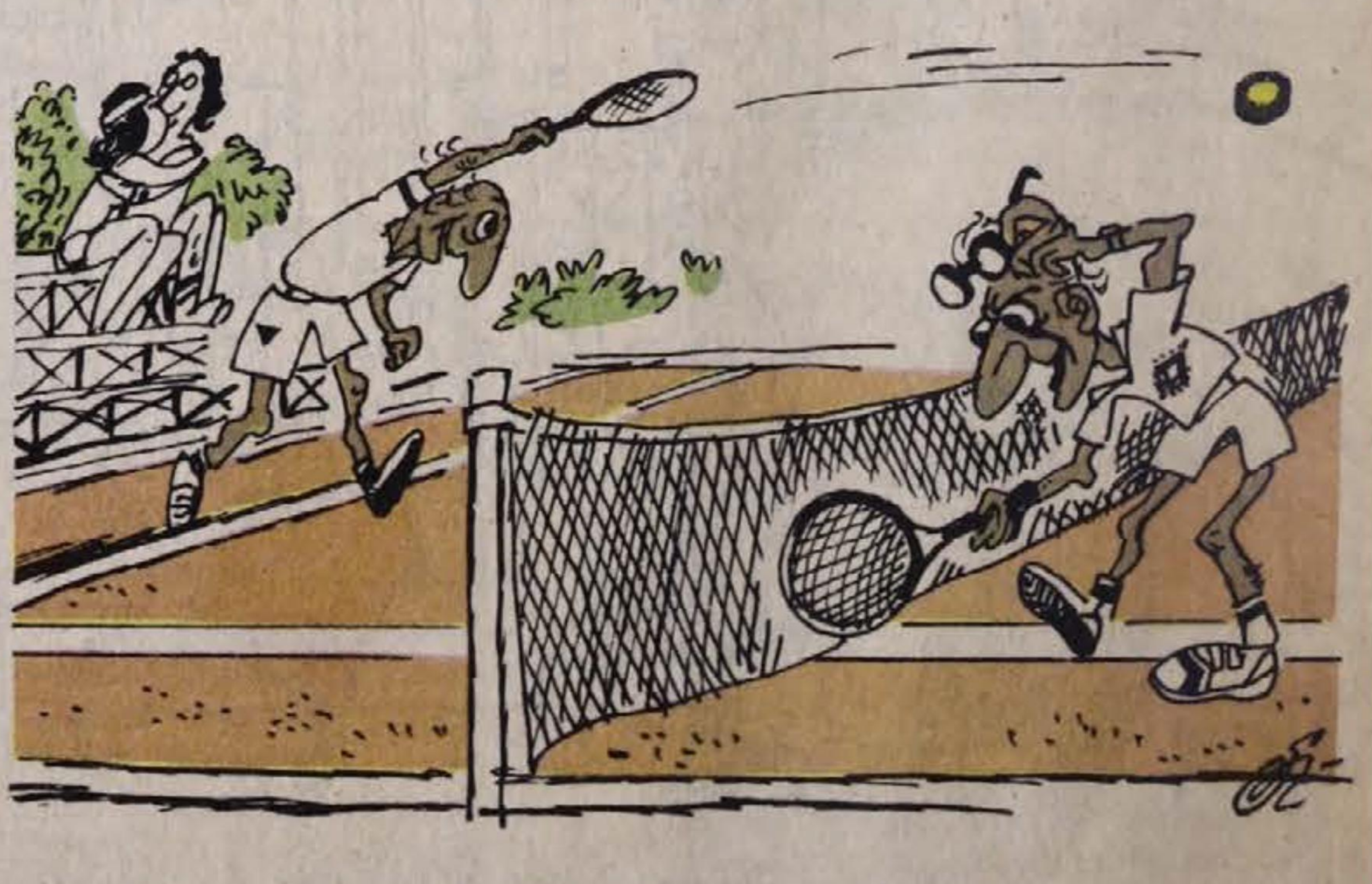
Vasárnap este is volt Telesport, ám akkorra már jócskán enyhült a forróság, így Gulyás László és dr. Szívós István beszélgetését már csaknem elviselhető langymelegben hallgathattuk végig. Gulyás keményen magázta beszélgetőpartnerét, majd néhány perc múltán eszébe jutott, hogy tulajdonképpen húsz éve ismerik egymást, ezért engedélyt kért a tévénézőktől, hogy tegezhesse Pistát.

A néző, aki egyben szurkoló is, még ezt is elviseli: inkább tegezzék le a szemünk láttára Szívós doktort, csak a labdarúgó válogatott jusson be a következő világbajnokság döntőjébe...

Föld S. Péter

TÉVÉHATÁS

— Jó sport ez a tenisz, csak az a kár, hogy a labdát nem látom!

Új rovat a tévében: Ártükör

MEGNÉZHETJÜK MAGUNKAT BENNE...

Magyar focikiszámolósdi

ECC-PECC MLSZ — FÉLÉVENKÉNT ELMEHECC

ROKONLÁTOGATÁS

– Szépet adjon, kisebbségnek lesz!

GLASZNOSZTY A CSALÁDBAN

– Ma este a nagyapád csibészségeiről mesélek neked.

BAKI BAKI HÁTÁN

Egy rádióriporteri mondatban hallottam az alábbi kitételt: *részben veleszületett, részben örökölt értelmi fogyatékosság"*. Részben velem született, részben örökölt humorérzékem arra késztetett, hogy harsányan fölvisítsak e kissé — hm — fogyatékos értelmű meghatározás hallatán.

•

„Földcsuszamlásszerű győzelmet" aratott az egyik nyugat-európai párt, mind a Népszabadság, mind a Magyar Hírlap kiküldött tudósítója szerint.

Sajátos győzelem az olyan, melynek során kicsúszik az ember alól a talaj. S vajon mi lehet az effajta győzelem ellentéte? Az ormokat meghódító vereség?

•

Vasárnapi Hírek: „Rossz volt a foga 1944-ben *minden kilencedik* amerikai gyereknek, ma viszont *több mint ötven százalékuk* azt sem tudja, mi az a lukas fog, hála a fogkrémekben felhasznált fluoridnak."

Ha hinni lehet a lapnak, a siker vitatható. A föntiek szerint ugyanis ma mintegy *négyszer annyi* a lyukas fogú amerikai gyerek, mint amennyi a háború idején volt.

•

„Valamennyiüknek sok szerencsét" — kívánja minden tévébemondó és hivatalos megbízott a nyilvános lottósorsolások előtt és után.

A jókívánság — attól tartok — irreális. Tegyük föl, hogy minden lottózó minden szelvénye öttalálatos. Ez esetben mindenkinek olyan sok szerencséje volna, hogy egyetlen petákot sem hozna a konyhára. Legföljebb a Lottóigazgatóságnak. A szelvények árát.

•

„Emlékezés a nácizmus mártírjaira" — olvasom döbbenten a Magyar Hírlap egyik cikkének címében. Aztán, ha nehezen is, de megnyugszom: nem Horst Wesselt és Röhmöt ünnepelték Rákoskeresztúron, az izraelita temetőben, hanem ellenkezőleg, azokat a mártírokat, akik a nácizmus *áldozatai* lettek.

A rádió Déli Krónikájában egymás után háromszor volt hallható, hogy Mozart 1791-ben *született.*

A nagy zeneszerző eszerint 1756-ban halt meg. Igaz, eddig fordítva tudtuk, no de édes istenkém, Karinthy már megtanított rá, hogy fordítva is lehet élni: öngyilkosként lábbal fölfelé a hídra ugrani a Dunából, hazahátrálni és kikanalazni szájunkból a tányérra az ételt, majd visszafiatalodni a csecsemőkorig, sőt tovább. Úgy látszik, ez Mozartnak is sikerült. Hiába, no, már halálában is csodagyerek volt.

•

A Kárpáti Igaz Szó című újságról írja a Magyar Nemzet, hogy az *„a kárpátontúli területen* élő magyarság lapja".

Nos, a Szovjetunió szempontjából valóban az. A mi szempontunkból azonban az ottani magyarság a Kárpátokon *innen* él, következésképp helyesen: *kárpátaljai.*

A fertőzés *„eredőjét"* nem sikerült megállapítani — jelenti egyik cikkében a Népszabadság. Mitterrand francia elnök különféle gondjairól pedig a Magyar Nemzet írja, hogy *„eredőjük* valahol közös".

Mindkét lap összetéveszti az eredőt (mint főnevet) az eredettel, az okot pedig az okozattal. Az eredő ugyanis — engedelmet — az utóbbit jelenti.

•

Budapest városáról írja a Magyar Hírlap: „A várost természetesen nem kell »átszabni«, hiszen ezt a munkát elődeink *az ezredforduló előtt és az azt követő évtizedekben* már megtették."

Ha jól értem, Vajk, azaz Szent István nemcsak a magyarság állam- és életformáját szabta át, hanem az 1870-es években születendő várost is, jóelőre. (Biztos, ami biztos.)

•

Az elmúlt hetek szépségdíjas tévés-bakija: „Rálőttek az épület előtt *pusztuló* rendőrre."

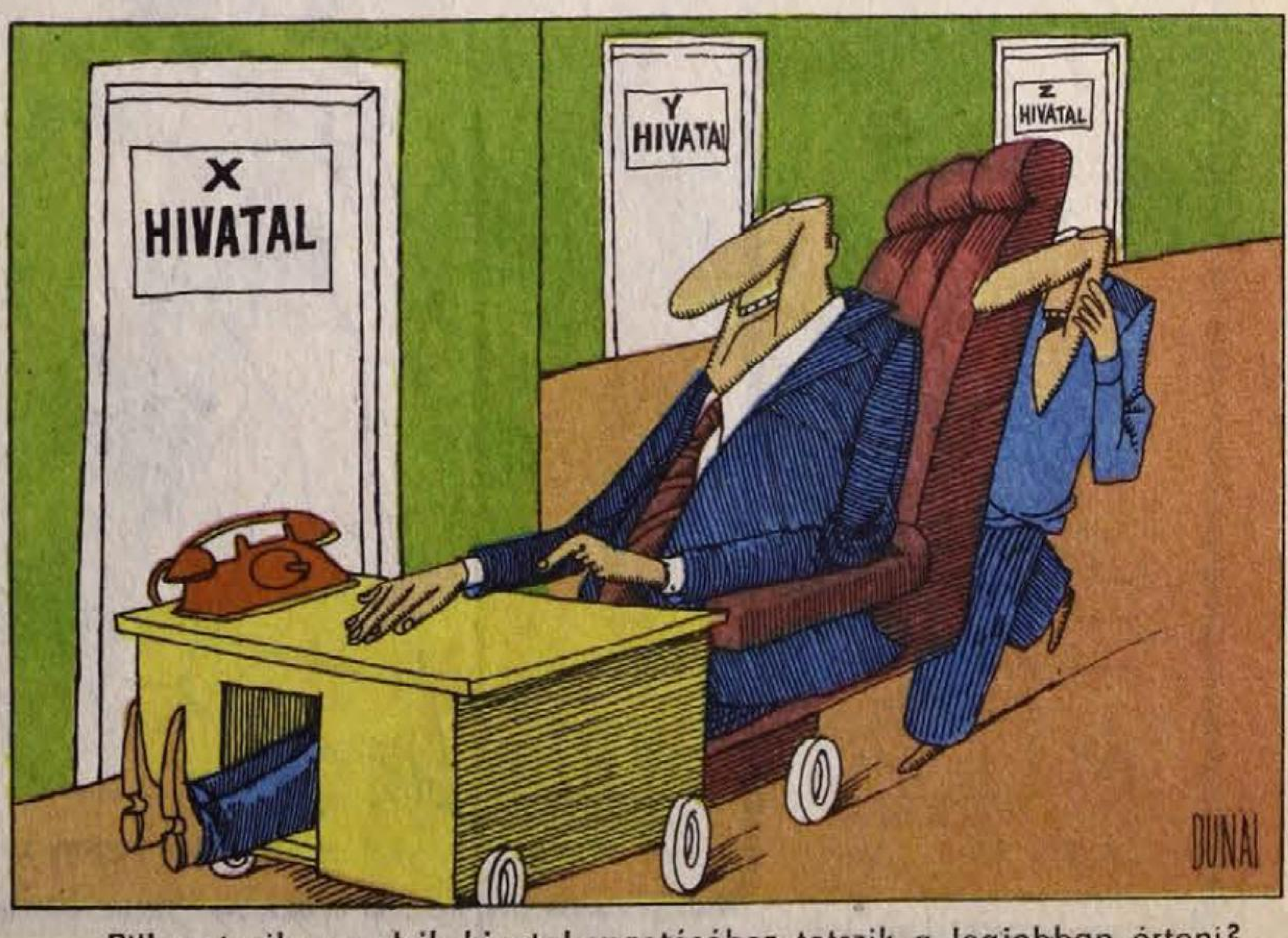
Fő a tömörítés.

Timár György

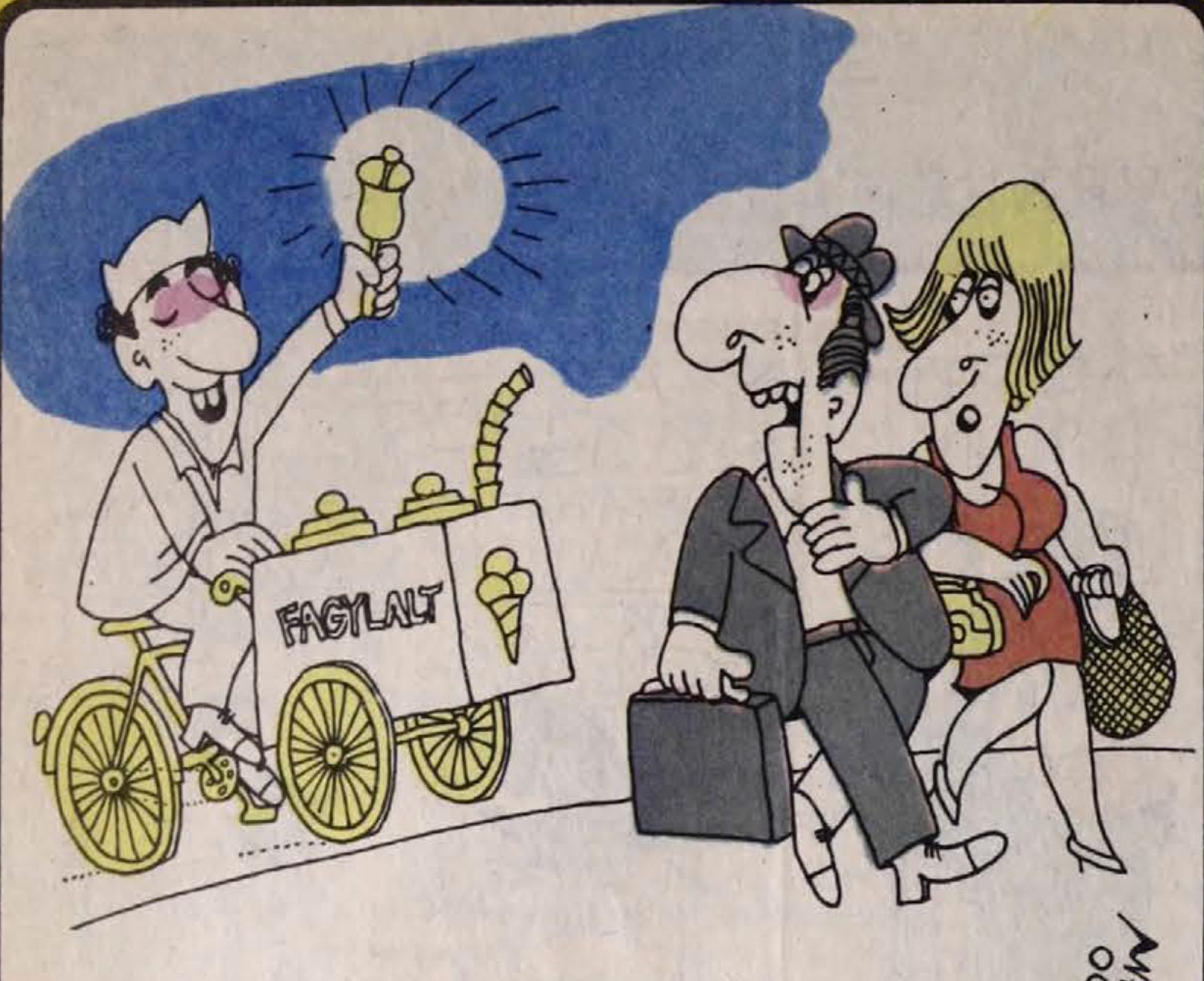
SOR

– Az lesz a vége, hogy megutáljuk az utazáshoz való jogunkat, meg a világútlevelet.

– Pillanatnyilag melyik hivatal vezetéséhez tetszik a legjobban érteni?

– Már azt hittem, megint adakoznom kell...

– Pardon, hogy leszólítom, liebe Frau, befizetné nekem ezt a kis Geldet a budapesi BC-számlámra?

– Meg tetszik engedni, hogy utána egy kis részét összekaparjam?

– Könyörögve kérjük, legyen a szponzorunk!...

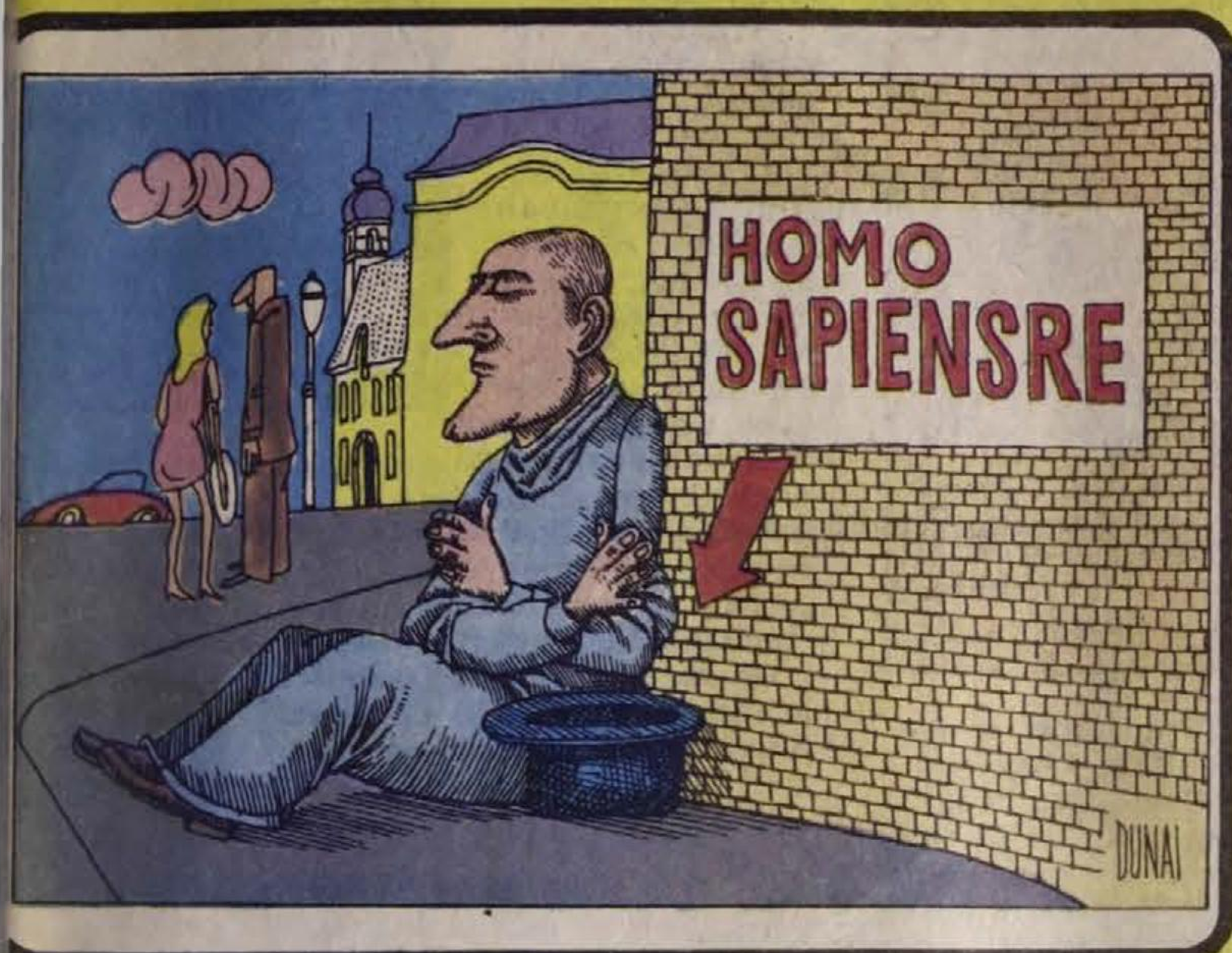

– Erre már régen spórolok!

KORSZERŰ ZSEBEK

Gyűjtögető életmód

– Ugye az akkori gyűjtés is milyen hasznos volt Vietnamnak, mert végre sikerült győzniük . . .!

Csak úgy firkálgatok

SEGÍTŐKÉSZSÉG

Buta kis baleset. Vendégségben jártunk barátainknál egy kertes zuglói társasházban. Késő este volt már, amikor hazaindultunk. Esős, sötét idő volt, orromig sem láttam. A keskeny, kőlapokkal borított úton haladtunk a kapu felé, amikor lábam lecsúszott az út pereméről, és megbotlottam, elestem a sáros, vizes füvön. Férjem ijedten utánamkapott, és ő is elvesztette az egyensúlyát. Egymást segítve próbáltunk talpraállni, férjem keze vérzett. Egy szikár férfi és szikár nő jött be a kertbe és amikor hozzánk értek, erélyesen kérdezték:

— Mi történik itt?

— Elestem — felelte férjem, — segítek a feleségemnek felállni.

Azt vártam, hogy a férfi is kezét nyújtja, vagy legalábbis megkérdezi, nem történt-e nagyobb baj, nem kellene-e kezünket, arcunkat lemosni, bekötni, esetleg orvost, vagy taxit hívni?

— Azt kérdeztem, mi keresnivalójuk van ebben a kertben.

— Vendégségben voltunk.

— Kinél?

Azt kellett volna válaszolnunk, hogy mi közük hozzá. De mi udvariasan megneveztük barátainkat. Nyugodtak lehetnek, nem vagyunk betörők, nem alkoholmámorban feküdtünk a sárban, nem vagyunk narkósok. Felőlünk nyugodtan alhatnak.

A felvilágosítás úgy látszik megfelelt, mert az elegáns úr és hölgy szó nélkül sarkonfordult és bement a házba.

Biztosan szépet álmodtak.

MEGDOB KŐVEL

Író-olvasó találkozó. Ilyenkor az ember történeteket mesél és történeteket hall. Most éppen a csúfolódásról beszélgetünk, az idétlen viccekről, a másik ember megalázásáról.

— Nekem gyermekparalízisem volt — mondja a negyven év körüli könyvtárosnő. — Először béna volt mindkét lábam, azután nehezen, fokozatosan járni kezdtem. Szüleim végtelen türelemmel gyakoroltak velem és arra biztattak, hogy csak menjek, mozogjak, bukdácsolva, kacsázva, de csak járjam körül újra, meg újra az udvart. A szomszédunkban volt egy asszony. Nem fiatal gyerek, meglett nő, aki csúfolt, kinevetett, utánzott, amikor csak meglátott. „Ne törődj vele" — mondta az édesanyám. „Észre se vedd." És képzeljék, ennek az asszonynak fia született, a pici a szülésnél agyvérzést kapott és béna. Mind a két lába béna. Tolókocsiban kell tolni."

Az előadás végén a könyvtárosnővel együtt indultunk el. Felvette a kabátját, és az öltöző szekrényéből kivett egy nagy szatyor zöldséget. Kalarábé, répa, petrezselyem, uborka volt benne.

— No, most keresek valakit — mondta és körülnézett. Egy tizennégy éves forma kisfiút odaintett. — Peti, tudod, hol laknak a Kiss-Szabó néniék? — Tudom. — Zörgess be, kisfiam és csak annyit mondj, hogy egészségükre kívánom, semmi mást. Elviszed?

Peti felkapta a szatyrot és elnyargalt. A könyvtárosnő ránk nézett:

— Ez az az asszony és a béna gyerek. Nagyon nehezen élnek. Nekünk a kertben sok zöldség terem, hát küldök neki. De úgy, hogy ne juttassam eszébe a régi csúfolódást. Hogy ne kelljen neki megköszönnie.

FINOM BESZÉD

A rádióban a riporter egy lebontandó házról beszél, és úgy látszik nagyon, válaszékosan óhajtja kifejezni magát, mert így fejezi be:

— Sokáig fogunk utána nosztalogni.

A másik:

A rádió Vasárnapi Újságjában megható történetet mond el egy író az édesanyjáról. És hogy minél költőibb legyen a kép, így szól:

— Édesanyám bizonyosan megorrontaná, hogy így meséltem róla.

Talán úgy gondolja, hogy édesanyja zokon venné, nehezményezné, helytelenítené, haragudna, bosszús lenne, rossz néven venné, megbántódnék, vagyis *megorrolna* érte.

De megorrontani? Tisztelt úr, hiszen az az jelenti, hogy észleli, észreveszi, felfedezi, felfigyel rá. Ha nekem nem hisz, ugyan, csapja már fel az értelmező szótárt az O-betűnél.

A NATIONAL GEOGRAPHIC

híres, neves folyóirat, nemcsak Amerika, hanem azt hiszem, a világ legszebb földrajzi folyóirata.

Ebben találtam a következő, egész oldalas közleményt:

Teljes gyűjteménye mindannak, amit tudnia kell annak az embernek, aki életében először gyújt rá:

NE!!!

Fehér Klára

KUKORICAPEHELY

Idenézz, Krisztina. Ebből veszünk. Kukoricapehely. Ezt eszik reggelire az angol nénik és bácsik. Tejjel leöntve csudafinom, egészséges. Milyen jó, hogy már nálunk is kapható.

Évekkel ezelőtt volt már nálunk is kukoricapehely. Lengyel importból, NDK importból, román importból, akkor nyolc forint volt az ára egy nagy zacskónak. Ez most hazai gyártmány és közel ötven forint. Kibontjuk a dobozt, nahát... A hajszálvékony, gyönyörű, rózsaszínűre, ropogósra sült kukoricapelyhek helyett milliméter vastag, alig megsült karikák zuhannak a tányérra. De most már nem akarok játékrontó lenni, ráöntöm a tejet, gyere, kanalazzuk, ugye finom?

Krisztina engedelmesen nyeli.

— Nagyon jó, igaz?

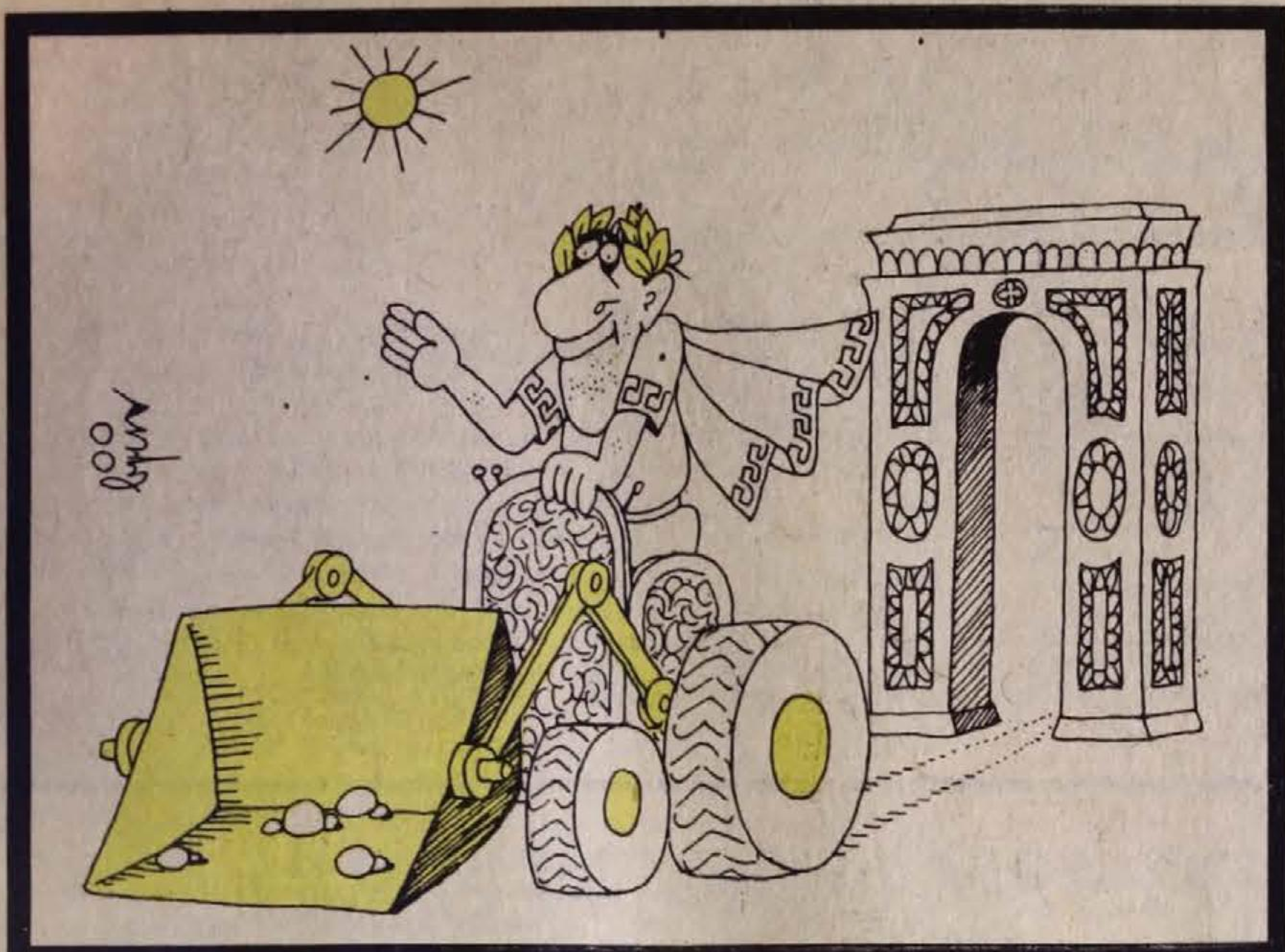
— Igaz. Ez amit az angol nénik és bácsik esznek?

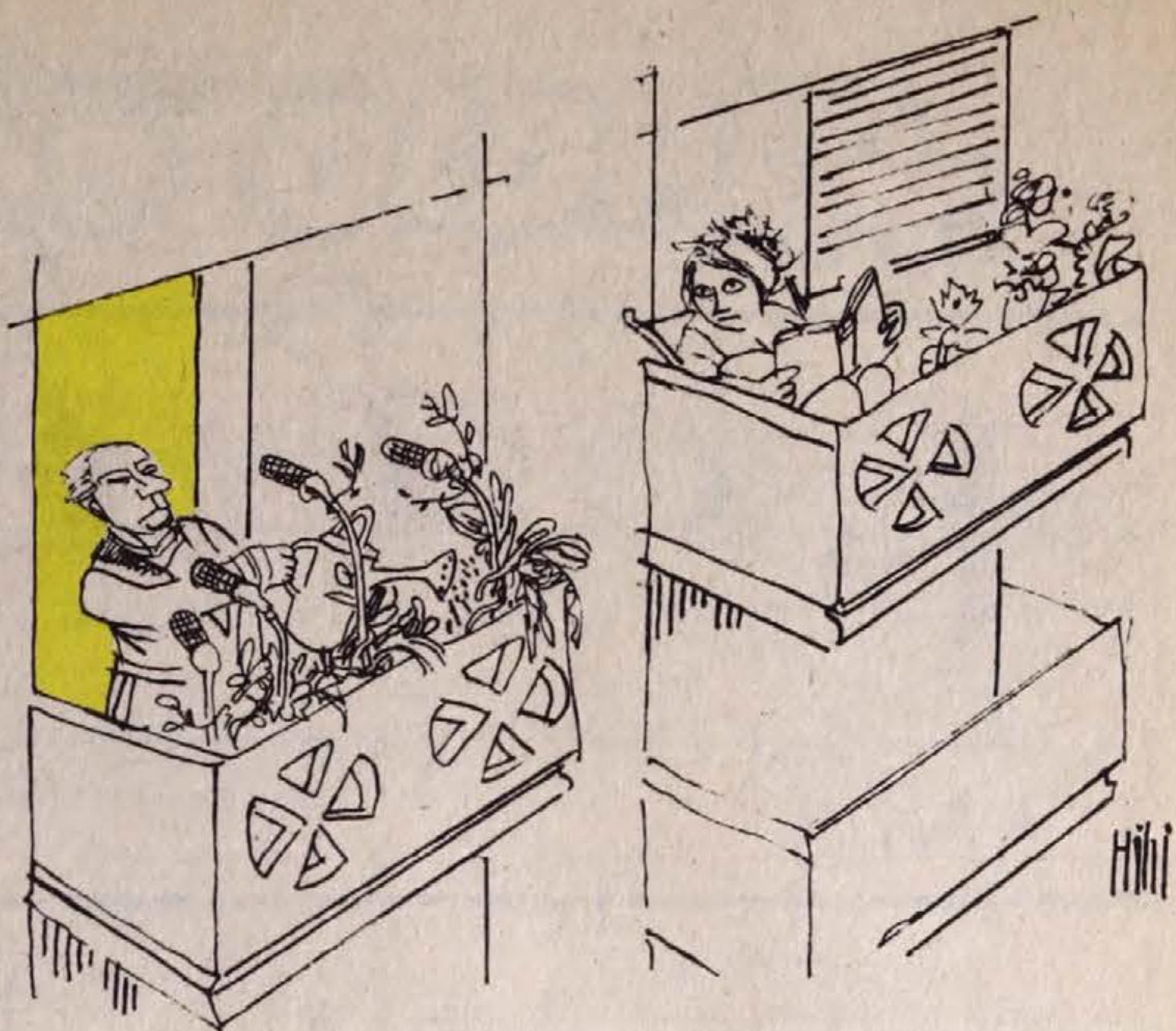
— Ez.

— És muszáj nekik?

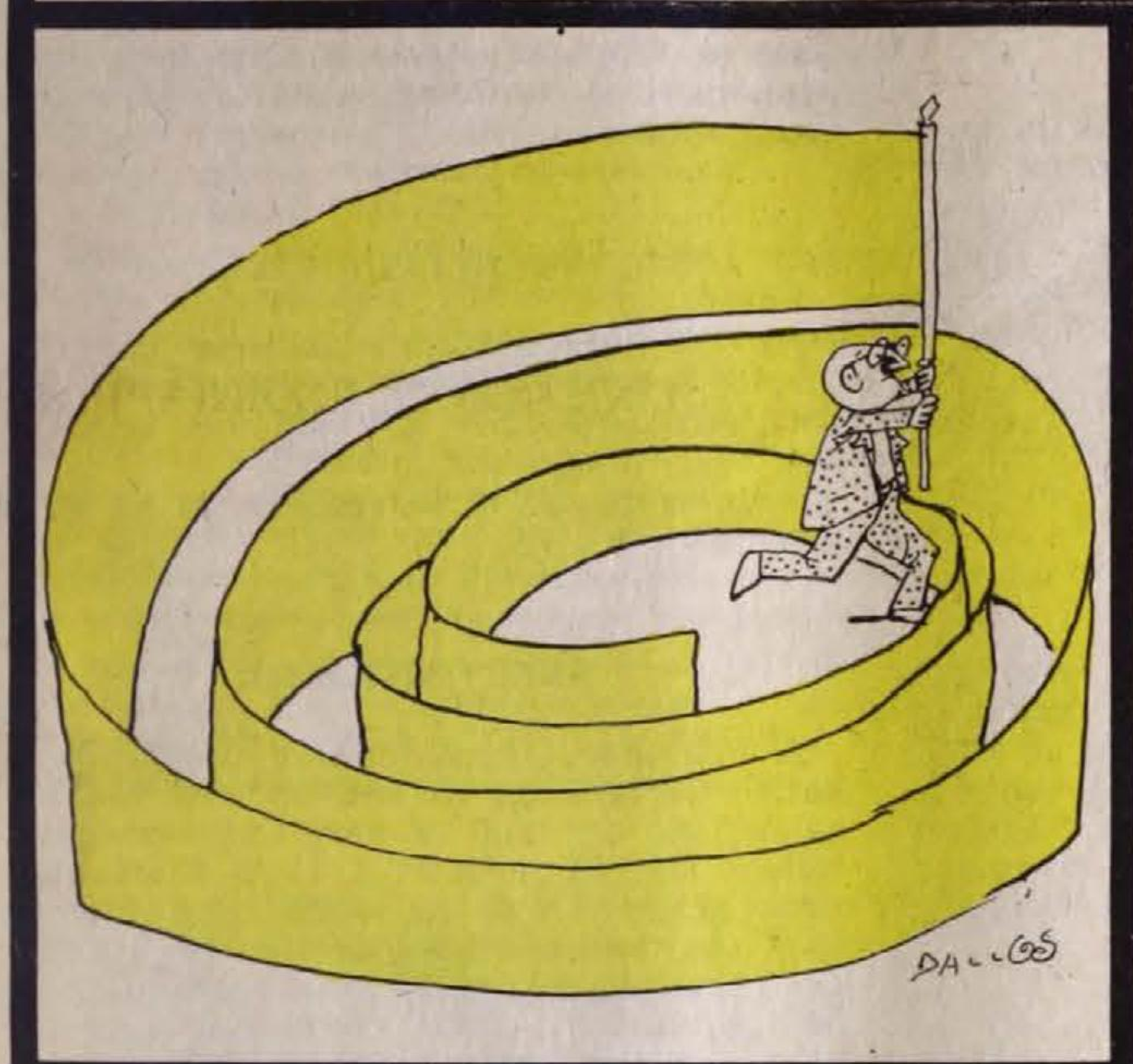
TALÁLT PÉNZ

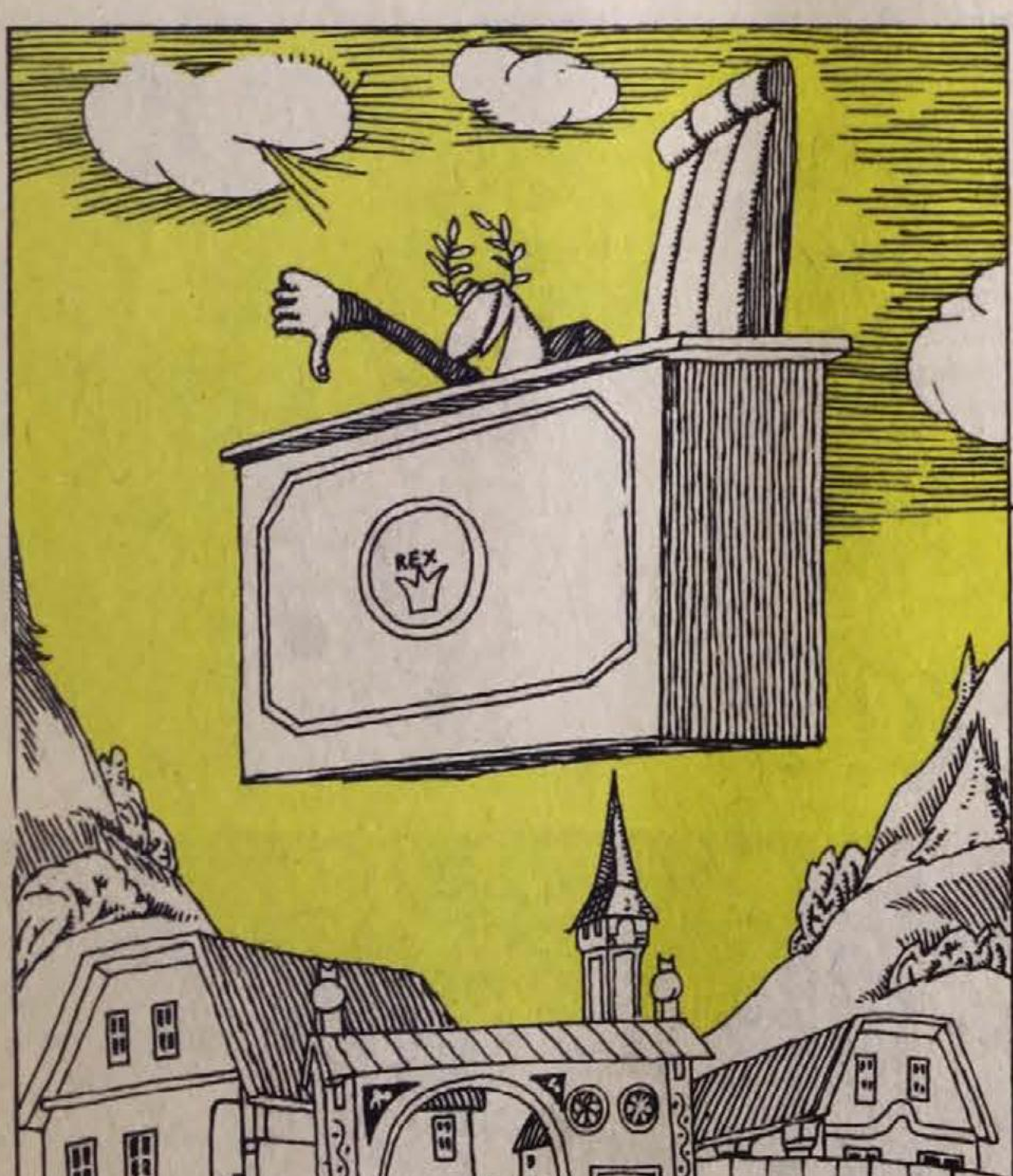

CEZAROMÁNIA

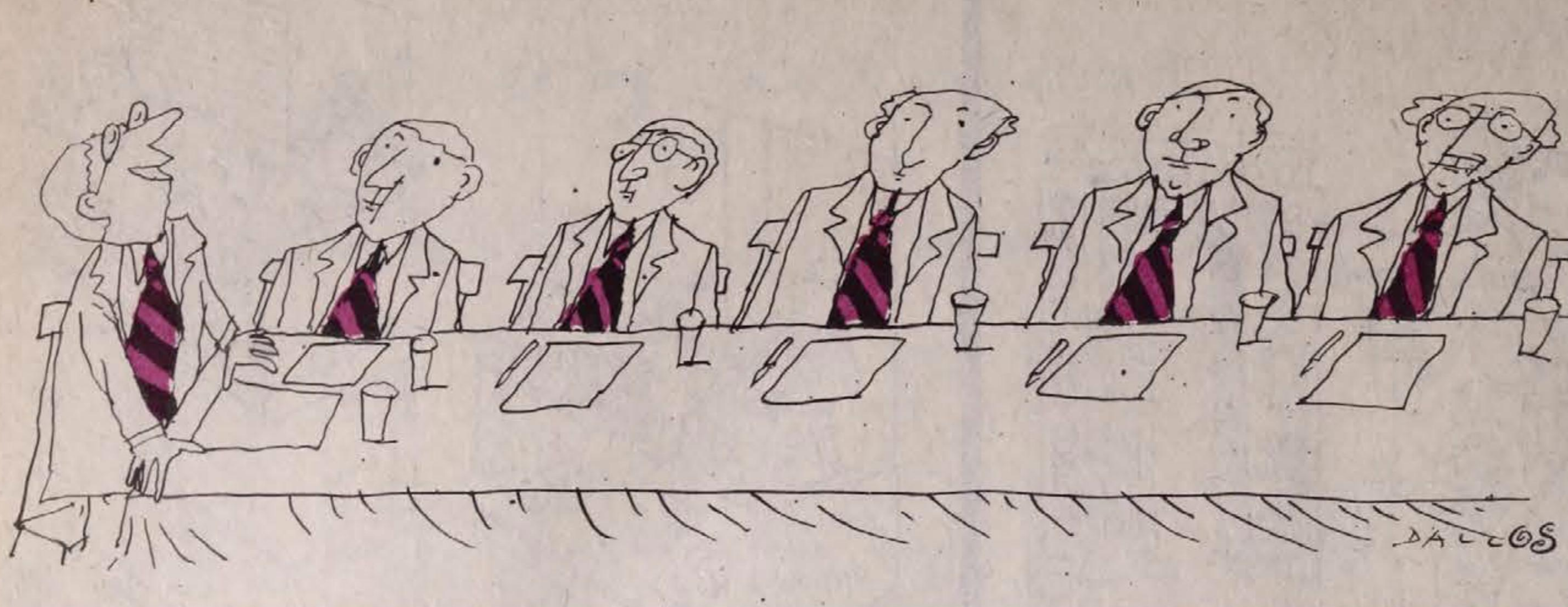

BALAZS-PIRI, HEGEDÜS, DALLOS, SAJDIK, VÁRNAI, DUNAI, FÜLÖP

TELJES NÉZETAZONOSSÁG

Hátha valaki nem ismeri

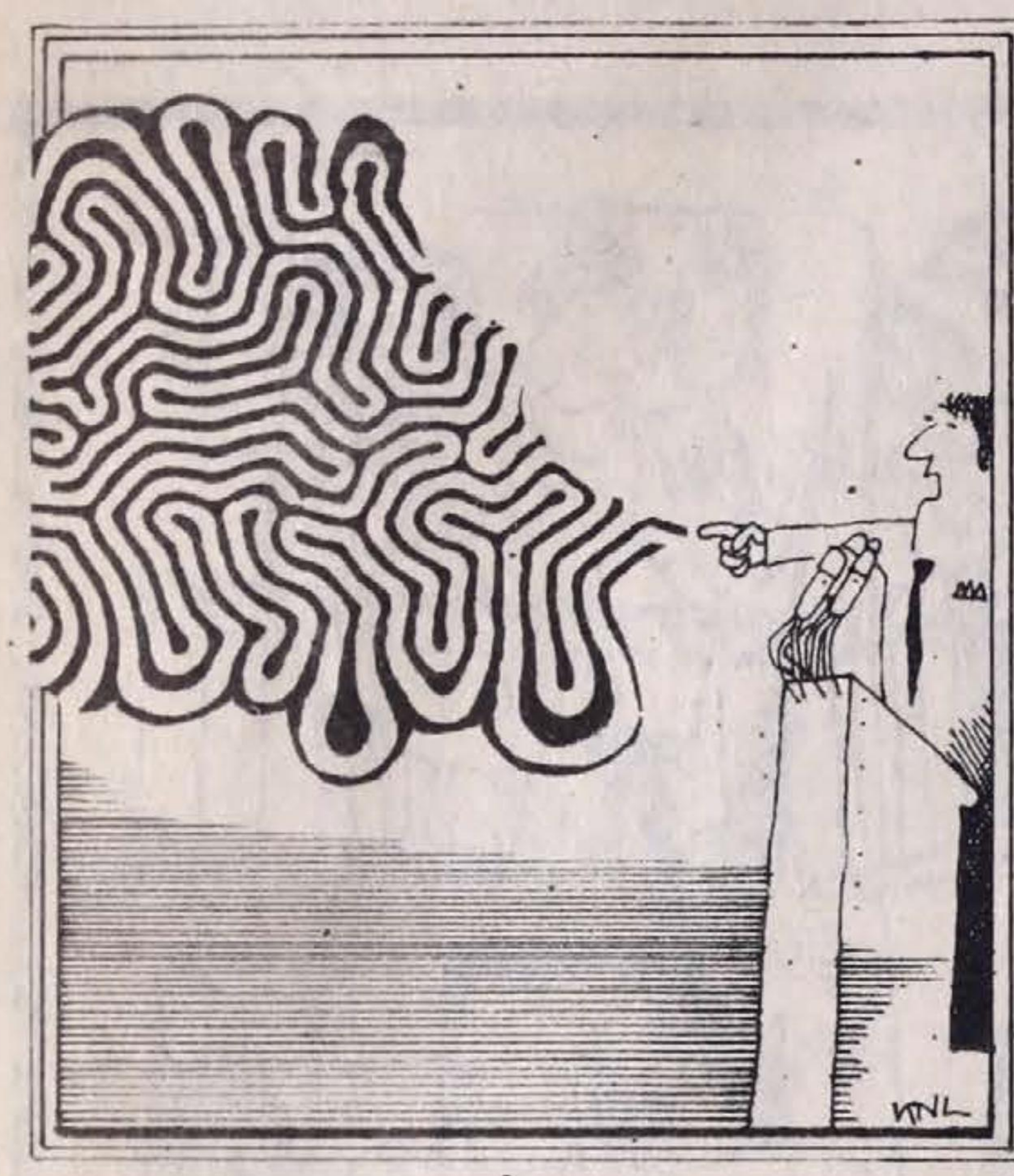
A jégrevü menedzserénél jelentkezik egy fiatalember:

— Van egy figurám, amit ***senki sem csinál utánam: 888888!***

— De, kedvesem, ezt minden korcsolyázó, mondhatnám, minden kezdő tudja.

A jégtáncos öntudatosan válaszolja: — De nem római számokkal!

A HELYES IRÁNY

A BÁTORSÁGÉRT

KERESEM KÍNA PEREMÉT

REJTÉLY

Sanghaj és Tiencsin után az egyik pekingi egyetemen is megkezdődött a nemi felvilágosítás. Minthogy a szex hosszú ideig tabunak számított a puritán erkölcsiségű Kínában, nagyon is igaza lehet annak a professzornak, aki szerint az emberek nem tudnak eleget a szexről.

Én viszont azt nem tudom, hányan élnének a több mint egymilliárd lakosú országban, ha többet tudnának a szexről.

ELŐNY

A Pekingben letelepedő magyar kiküldött hamar megtanulja, hogy itt sem működik jobban a kereskedelem, a posta és a többi szolgáltató ágazat, mint otthon. De van egy nagy különbség Kína javára. Ha végképp reménytelenné válik a helyzet, itt bármikor elmehet az ember az Általános Segítség Templomába.

NYELVLECKE I.

Jellemző módon azt a vendéglátóipari szakkifejezést sajátítottam el legelőször, amit koccintáskor használnak a kínaiak, és ami így hangzik: „Kan pej!" Magyarul: „Száraz pohár!"

Ezt a felhívást gyakran meg kell ismételni, mert az a huncut pohár folyton nedvessé válik.

NYELVLECKE II.

Az első kereskedelmi szakkifejezést mindjárt a legelső boltban megtanultam, ahol naiv érdeklődésemre így válaszolt az eladó: „Mej jo!" Magyarul: „nincs!".

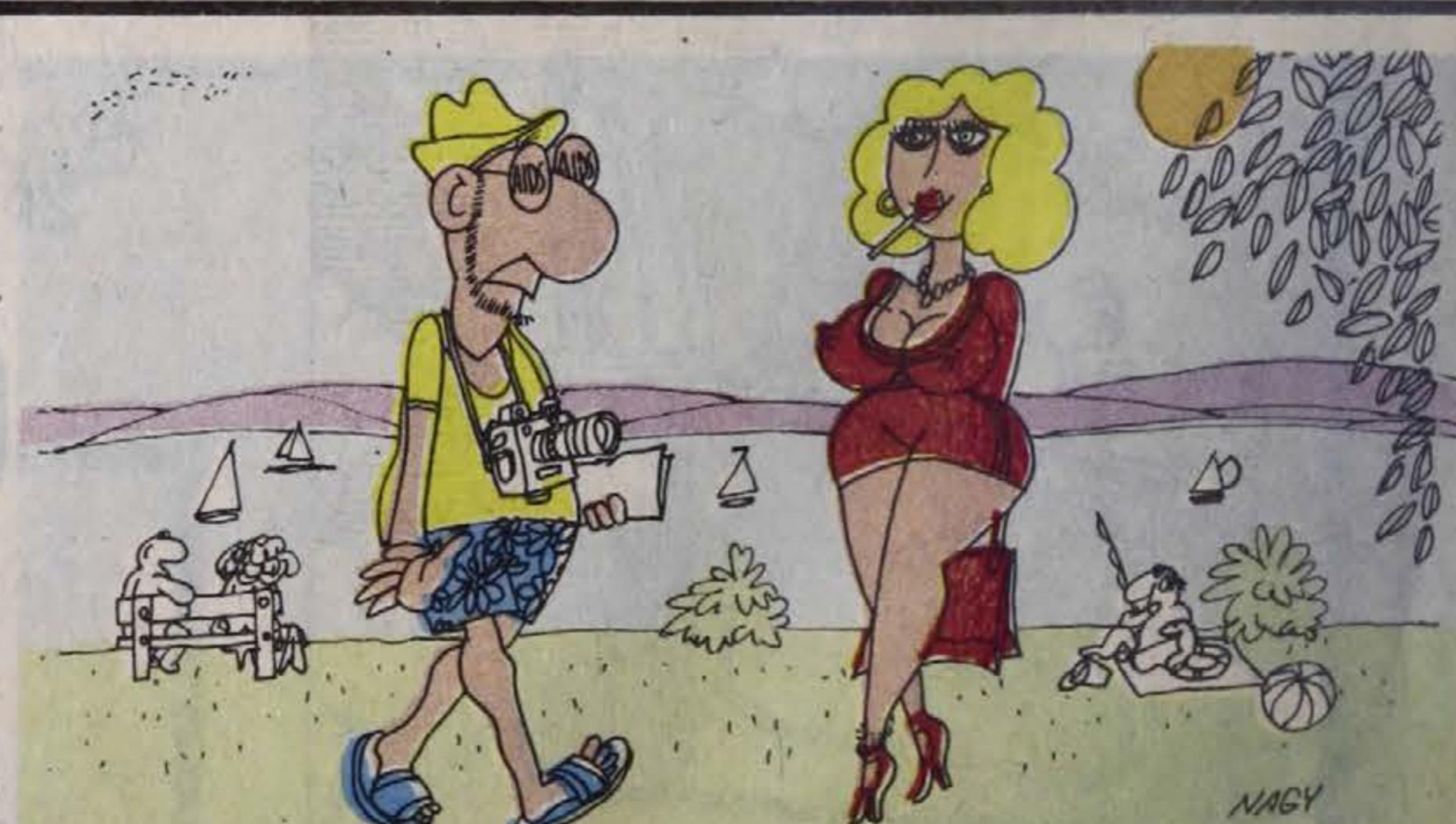
— Mely rossz! — helyesbítettem az információt.

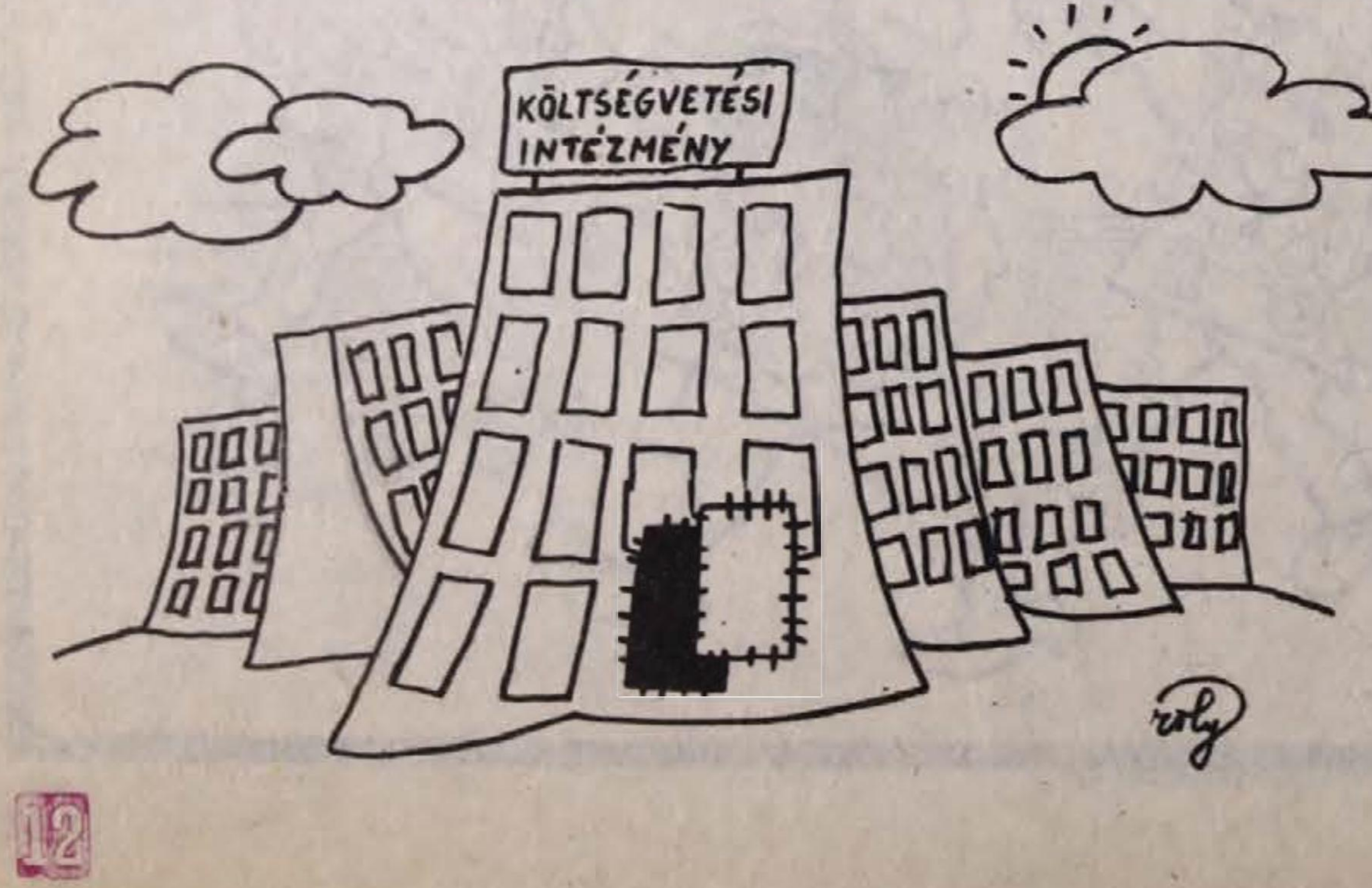
NYELVLECKE III.

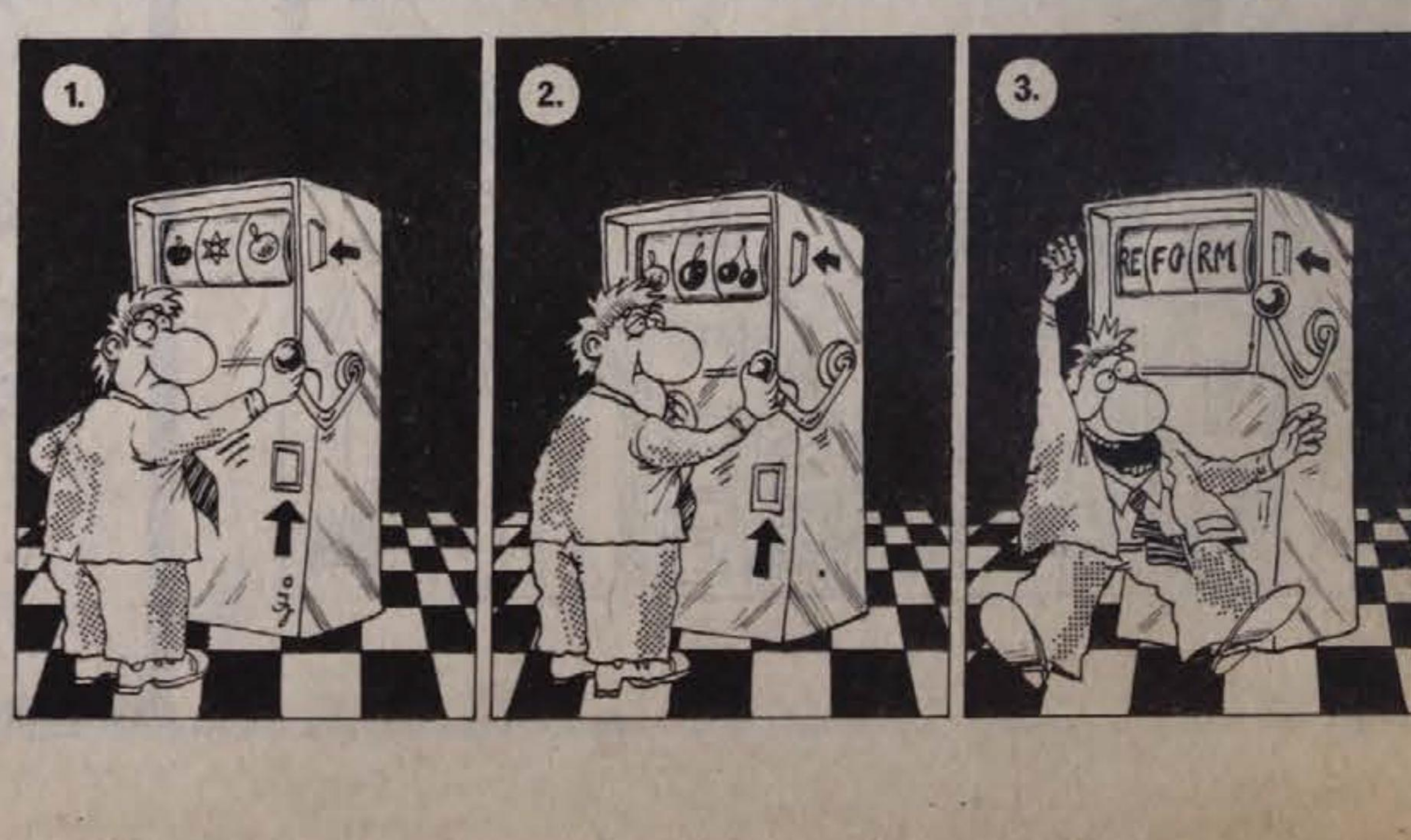
A Pekingbe érkező külföldi számára szokatlan dolog, hogy itt kétféle pénz van forgalomban; az, amit a beváltott keményvalutáért kap és az, amit a kínai állampolgárok részére bocsát ki a bank. A kemény jüan lényegesen többet ér a puha jüannál, de a bolti eladó úgy ad vissza belőle, mintha ugyanannyit érne. Erről jut eszembe, hogy nem csak az ujgur nyelv rokon a magyar nyelvvel, hanem a kínai is, mert ha a visszakapott pénzre azt mondom, hogy „puha, ó!", az kínaiul pontosan azt jelenti, hogy „nem jó", vagyis, pu hao.

Böcz Sándor

DIVAT SZEMÜVEG

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: 14 éves lányra, 12 éves fiúra való ruhákat; — V. Hugo: Nyomorultak c. könyvét; — Kétéves gyerekre való ruhákat; — Az Autó Motor magazin 1988-as számát; — Hálózsákot; — A Dugó Dani vadember lesz, Dugó Dani Télországban, Dugó Dani titkos úton, Dugó Dani a nagy varázsló, Dugó Dani az építőmester és Dugó Dani Afrikában c. könyveket; — Hekman szovjet gyümölcscentrifugához 1.7 MF±10% 400 V típ. kondenzátort; — Kaukázusi kefírgombát szaporításra; — Modern Talking posztereket, kitűzőket, róluk szóló cikkeket; — Kardos Katalin: Kalocsai minták c. könyvét; — Varrógéphez riselíőző tűzőtalpat; — Szalvétákat, gyűjteménybe.

KINALNAK: A Hahota 8., 9., 11., 12., 14-től 18-ig, 20., 21., 24. és 25. számait; — Sörösdobozokat; — Kulcs a számítógéphez c. könyv négy kötetét; — Labdarúgással kapcsolatos könyveket; — Műanyag babafürdető kádat; — 8 mm-es vetítőt mesefilmekkel; — Kézi patentozó, szegecselő szerszámot fejekkel és kézi lyukasztóval; — Négy pár 45—46-os férficipőt; — S100-as Skodához különféle alkatrészeket; — Nagyméretű zakókat és férfinadrágokat; — A HiFi magazin 8-tól—16. számait; — A Beatles együttes illusztrált szövegalbumát; — 250 darab félliteres sörösdobozt.

CSERÉLNEK: ZX Spectrum angol nyelvű fénymásolt játékleírásokat ZX Spectrum játékokra; — Néhány ország pénzérméjét, régi magyar pénzeket, néhány kitüntetést 1960 előtt megjelent könyvekre vagy bármilyen képes és humoros újságokra; — Képeslapokat szalvétára; — Francia—magyar, magyar—francia kéziszótárt angol—magyar, magyar—angol kéziszótárra; — 80 literes abszorpciós, alig használt hűtőgépet és 8 mm-es vetítőt nagyobb, nem régi hűtőgépre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek, kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat, továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

A GÉP IS EMBER

Ez évi 22. számunkban jelent meg „Egy-egy szárnyat, combot?" címmel panaszos levél, melyre a Törökszentmiklósi Baromfifeldolgozó Vállalattól az alábbi választ kaptuk.

A gyorsfagyasztott panírozott csirkecombbal kapcsolatos panaszt kivizsgáltuk. A hibás termékcsomagolás oka hibás gépbeállítás volt. Az ilyen esetek megelőzésére a szükséges intézkedéseket megtettük.

Gróf Tamás
főmérnök

Herszényi Bálint
ker. ov.

TÉVEDÉS

Ez évi 20. számunkban „Dilemma" címmel jelent meg Hitesy Lászlóné levele, amelyben azon morfondírozott, vajon a Sugár Ápisz boltjában vásárolt tapéta blokkján szereplő „Falra nem ragasztható" bélyegzés mire vonatkozik.

A választ az Ápisz Áruforgalmi főosztályától kaptuk:

Üzletünkben többféle előkészitett elszámolási blokk kerül felhasználásra.

Tévedésből a „Falra nem ragasztható" felülbélyegzésű blokkra történt a fali tapéta számlázása, ezért boltunk dolgozóját figyelmeztetésben részesítettük.

A felülbélyegzés nem minőségi probléma miatt került a blokkra, hanem figyelmeztetésként, mert vállalatunk öntapadós, falra nem ragasztható, dekorációs tapétát is árusit.

Kardos András
igazgató

VIZSGÁLAT

Ez évi 22. számunkban „Légy a sörben" címmel jelent meg Toronyi Loránd mezőkövesdi olvasónk levele, aki azt kifogásolta, hogy a helyi KISZÖV-üdülő presszójában udvariatlanul szolgálták ki és többet számoltak a fogyasztásért.

A Mezőkövesdi Tanács elnökétől a következő választ kaptuk.

A helyszíni ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a BAZ Megyei Tanács V. B. Kereskedelmi Felügyelősége Toronyi Loránd panasza alapján már előzőleg megvizsgálta az ügyet. A panasz jogossága teljes mértékben nem volt ugyan bizonyítható, de a bizonyított és feltárt hiányosságok miatt a felügyelőség az intézkedést megtette.

A városi tanács részéről felhívtuk az egységvezető figyelmét hasonló eset elkerülésére és az udvarias kiszolgálásra.

Herkely György
elnök

EGYSZERŰEN BONYOLULT

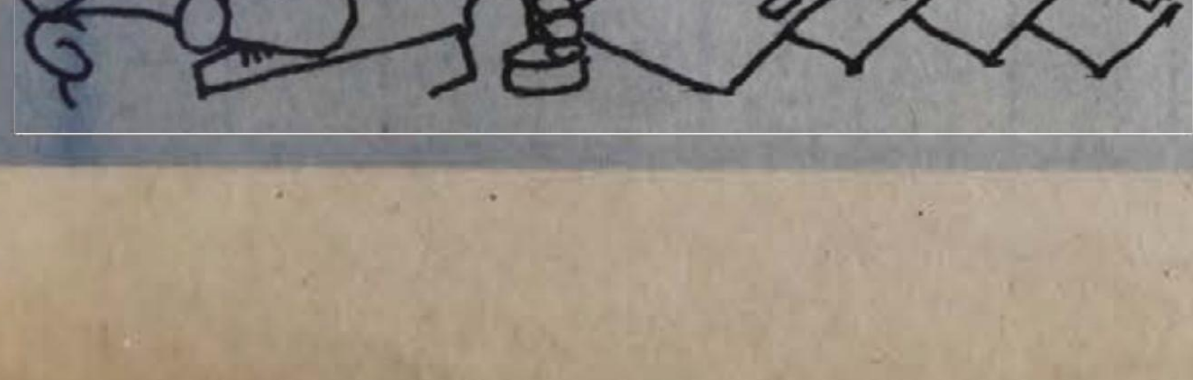
A VI. kerületi Tanács Ügyfélszolgálati Irodájának dolgozója vagyok. Évek óta a Budapest 62-es postahivatalnak nagybani értékcikk (illetékbélyeg) vásárlója, mint hivatali dolgozó. Ez év márciusa előtt az árusításért járó 1 százalékos jutalékot az elszámoláskor kifizették. Most azonban többlépcsőben „egyszerűsítették" az ügymenetet. Imigyen.

Az első változat az volt, amikor a jutalékot azonnal kifizették. A második változatnak akkor örülhettünk, amikor a tárgyhóban eladott illetékbélyegek után a posta kiszámolta az eladott bélyegek után járó jutalékot, azt eljuttatta a posta főpénztárosának, akihez 4—5 nap múlva mehettünk a kerületi tanács által kiállított és lebélyegzett készpénzfizetési számlával, és azon a napon kifizették az összeget.

A postán azonban rájöttek, hogy ez még mindig nem az igazi, tovább kell „egyszerűsíteni". Postaigazgatóság belső intézkedése alapján a május havi jutalékelszámolásnál már így jártak el. A posta nagybani értékesítője a tárgyhónapban eladott bélyegek után járó jutalékot a következő hónap elején kiszámolja. Ezt az összesítést megküldi a kerületi tanács pénzügyi osztályának, onnan egy-két nap múlva eljut hozzánk, az Ügyfélszolgálati Irodához. Itt a csoportvezető kiállít néhány ívet, és megküldi átutalás céljából a Budapesti Postaigazgatóság pénzügyi csoportjának. Itt is várakozik az ív egy-két napot, míg sor kerül az átutalásra. A pénz két-három hét múlva megérkezik a tanács letéti számlájára. Amikor ez megtörtént, az Ügyfélszolgálati Iroda csoportvezetője eljuttat egy írásos feljegyzést a mi pénzügyi osztályunk kifizetésre illetékes dolgozójához, akitől végre megkapjuk a pénzt.

Ugye milyen „egyszerű és gyors" ez az ügyintézés?

Papp Béla
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

21.00: HÍREK. Időjárás. Útközben

21.05: Bűn az élet
Részletek Moldova György riportkötetéből
Elmondja a szerző
Szerkesztő: Fehérvári Győző
Rendező: Bozó László
(VI/6. rész: jövő kedd, P. 21.10)

21.26: Radioton-korongokról

21.30: Ahogy mi zenélünk
Fiatal előadók műsorából
Közreműködik a Pardon együttes
Műsorvezető: Földi Ottó

22.00: Rádiószínház
Cukor az élet
Giles Cooper rádiójátéka (1987)
Fordította: Kemény Dezső
Rendező: Mrsán János

Elhatározás kérdése?

(Az RTV újágban találta Várady Bence)

90 esztendős

a „jó öreg Ma

Kilencven esztendeje, hogy 1887. október 31-én Óbudán felavatták a Szent Margit Kórházat. 1988. februárjában ezt azt évfordulót köszöntötték nagyon bensőséges megemlékezésekkel.

A jó öreg Margit tehát százegy éves, cs magát!

(Az Óbuda újságban fedezte fel Kapusi Ant

ugyanis a párolgás meghaladja a lehullott csapadék mennyiségét. A száraz zónában találhatók Földünk legnagyobb sivatagjai, amelyeknek területe valamivel több, mint a szárazföldek teljes területe. A sivatagok területe azon-

Tehát a sivatagok körös-körül lelógnak a szárazföldek teljes területéről. Viszont rossz elképzelni, micsoda szárazság lehet ott, ahol fedik egymást!

(A pécsi tudományegyetem „Általános gazdasági földrajz" c. tankönyvében fedezte fel több hallgató)

Minden péntek
PÉNTEK-ES
Régi fele
kerek
Belépődíj

többször kértek már tőlünk lakcímet, hogy behajthassák a parkolás elmaradásáért kirótt bírságot.

Parkolj, különben megbüntetnek!

(A miskolci Déli Hírlapban bukkant rá Hevesi Henriette)

Még szeb
Ha a pop

(Beküldte

CSALÓDÁS

című rejtvényünk helyes megfejtése a következő volt:

— ... hogy a feleségem jobban ment férjhez, mint ahogy én nősültem.

200-200 forintot nyert:

Németh István, Nagykanizsa, Somogyi Béla u. 14. 8800; Kőműves Kálmánné, Dány, Templom u. 10. 2118; Molnár Jánosné, Budapest, Síp u. 7. 1075.

A nyereményeket postán küldjük el.

UTAZÁS KÜLFÖLDRE

TRIBÜN

Hosszú túrán van a csapat. A center felhívja a feleségét, érdeklődik, mi a helyzet otthon?

— Bundásról van egy rossz hírem és egy jó hírem — közli az asszony, amikor a puli kerül szóba. — Mondom a rosszat: múlt héten megette a kedvenc futócsukádat.

— És a jó hír?

— Ma a párját is.

* * *

Azt mondják, Muhammad Ali idősebb korára egy kissé nyomott lett. Ennek ellentmond egy vadonatúj Ali-idézet, amelyet Pete Axthelm közölt a Newsweekben.

— Akinek nincs fantáziája — mondta a Bajnok —, annak nincsenek szárnyai. Jó repülést, Ali!

* * *

Újdonsült tájékozódási futó sóhaja.

— Azt mondják: az Úr útjai kiismerhetetlenek. Látnák csak az én utaimat!

* * *

Két nagyhírű úszóedző vitatkozik. A végső érv:

— Akkor sem érthetnék veled kevésbé egyet, ha kétszer ekkorát tévednél.

* * *

Mi a különbség a tehetséges fiatal és az érett klasszis között? Luisito Suarez, a hatvanas évek spanyol válogatottjának nagyszerű tagja mondta:

— A tehetséges fiatalt azért a hibájáért is összeszidják, amelyet el sem követett. A sztárt azért a bravúrjáért is dicsérik, amit véghez sem vitt.

(p. p.)

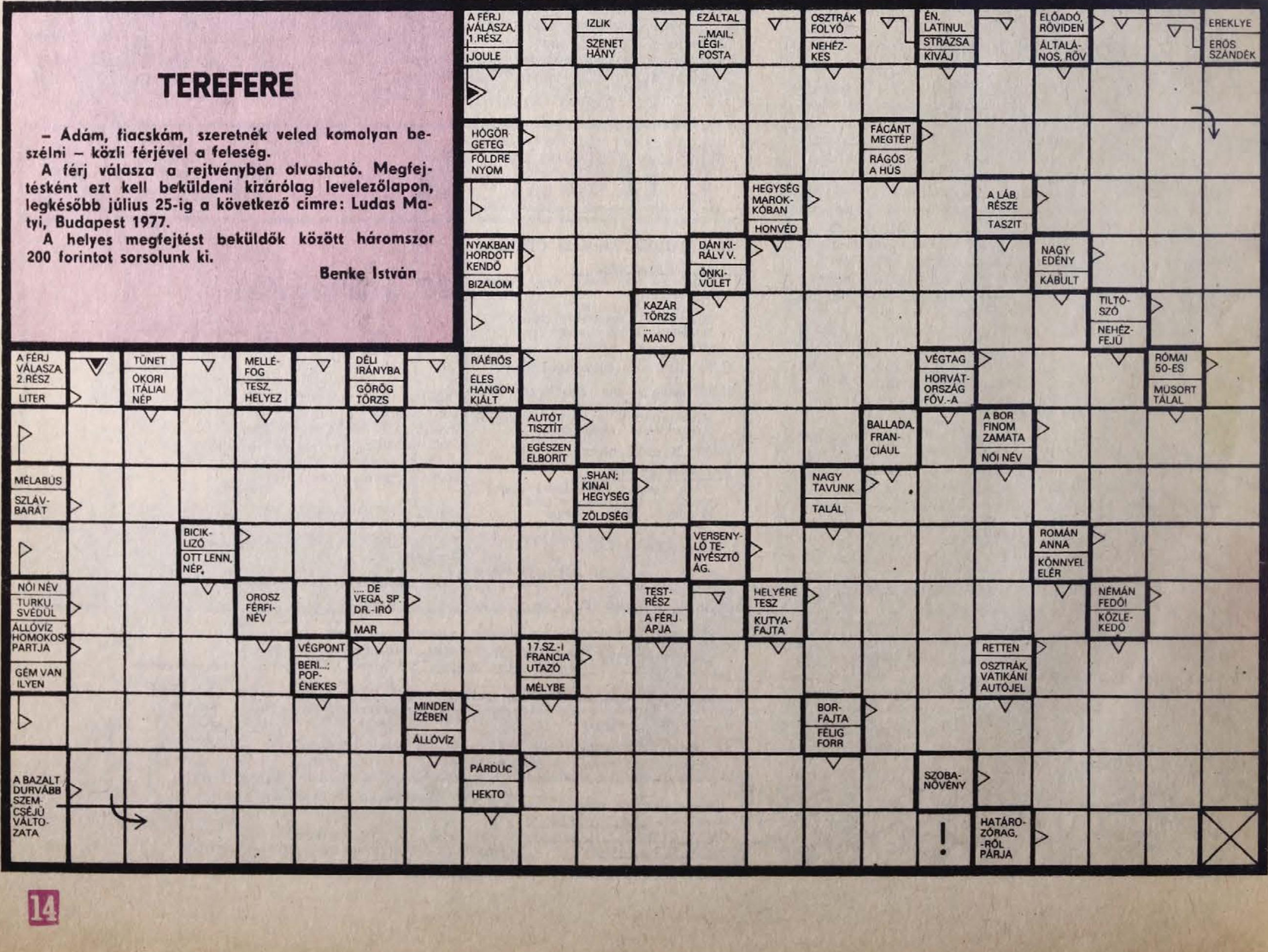
TEREFERE

– Ádám, fiacskám, szeretnék veled komolyan beszélni – közli férjével a feleség.

A férj válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb július 25-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

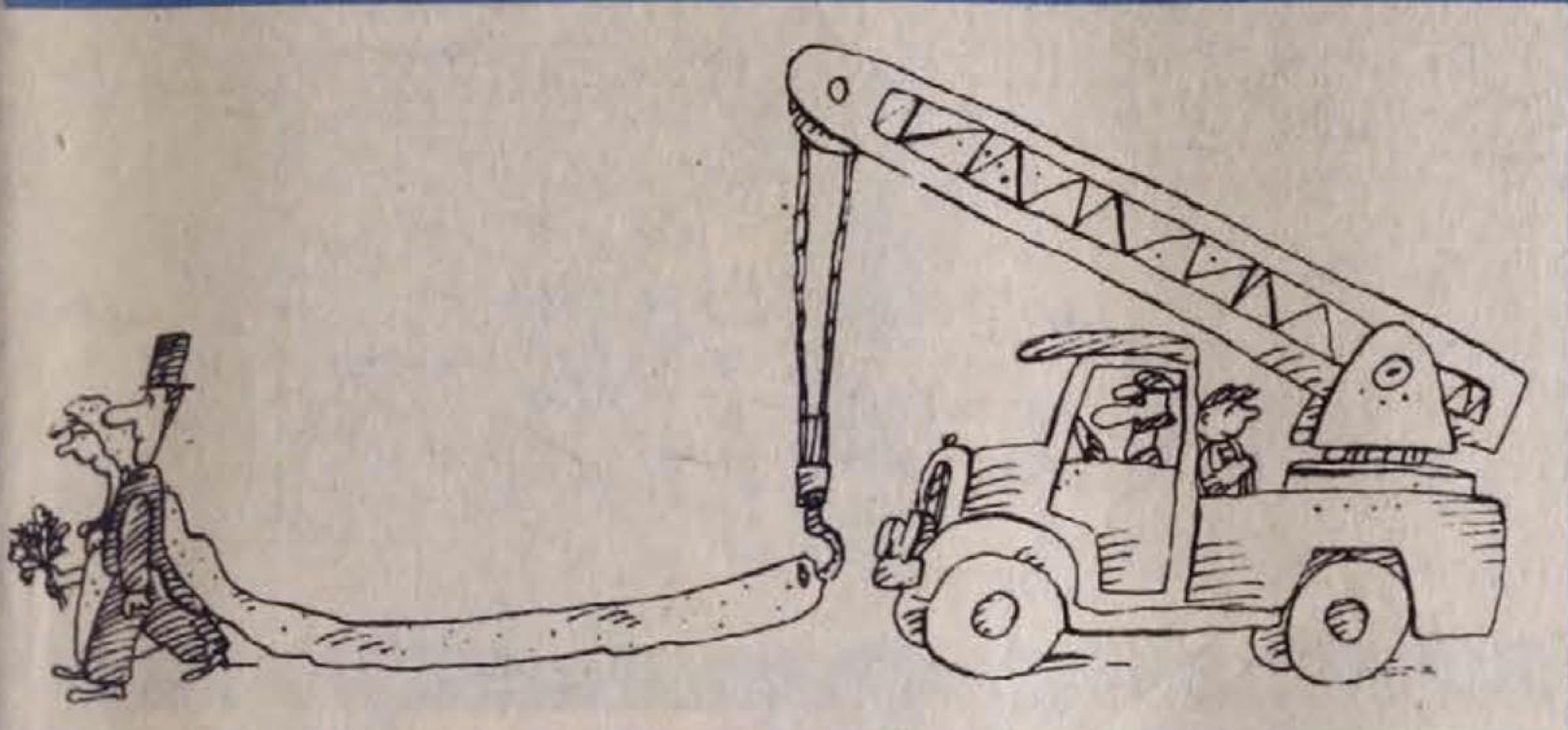
Benke István

IMPORT HUMOR

HOLTOMIGLAN, HOLTODIGLAN

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

88.2308/29-66-22

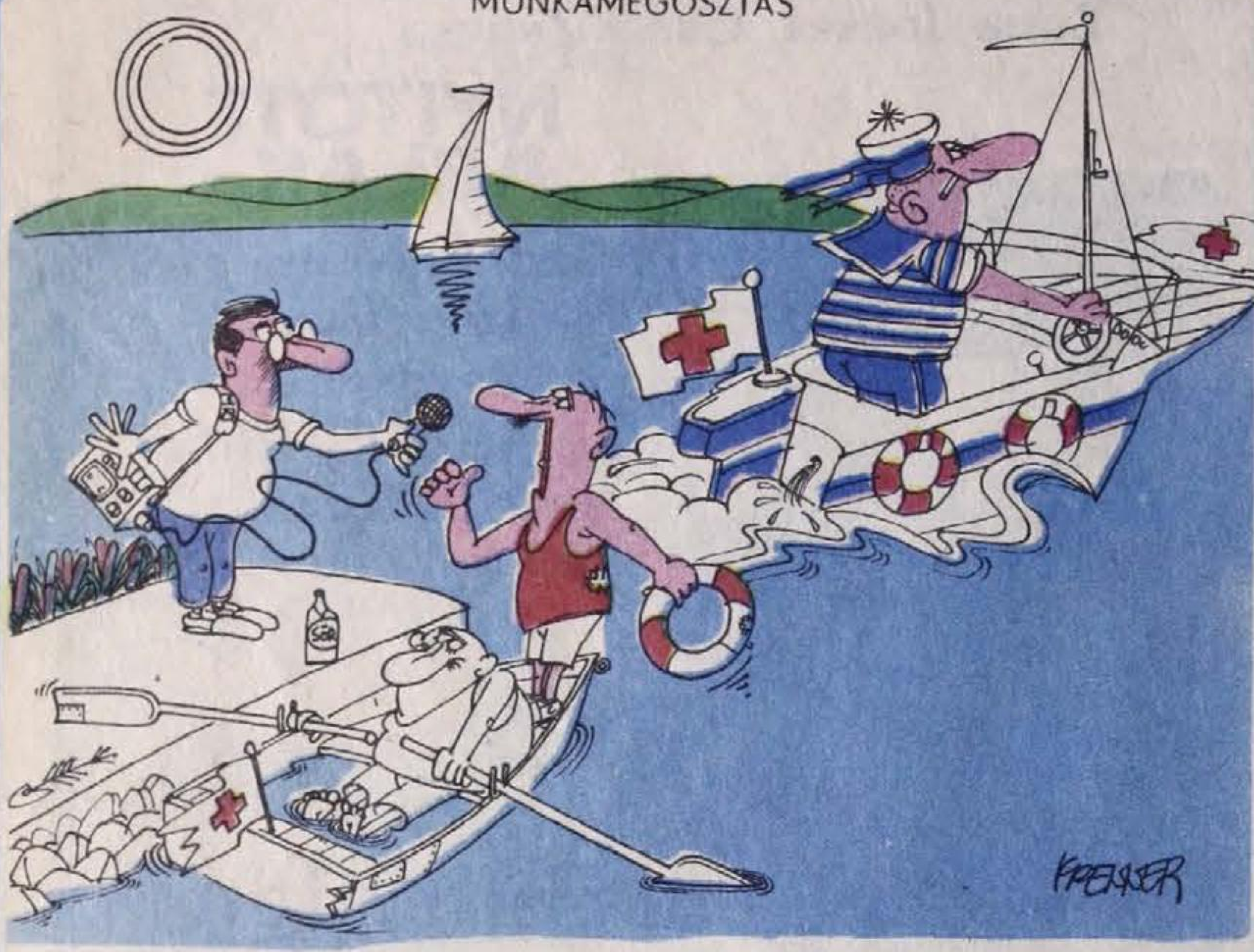
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

VÍZ, VÍZ...

MUNKAMEGOSZTAS

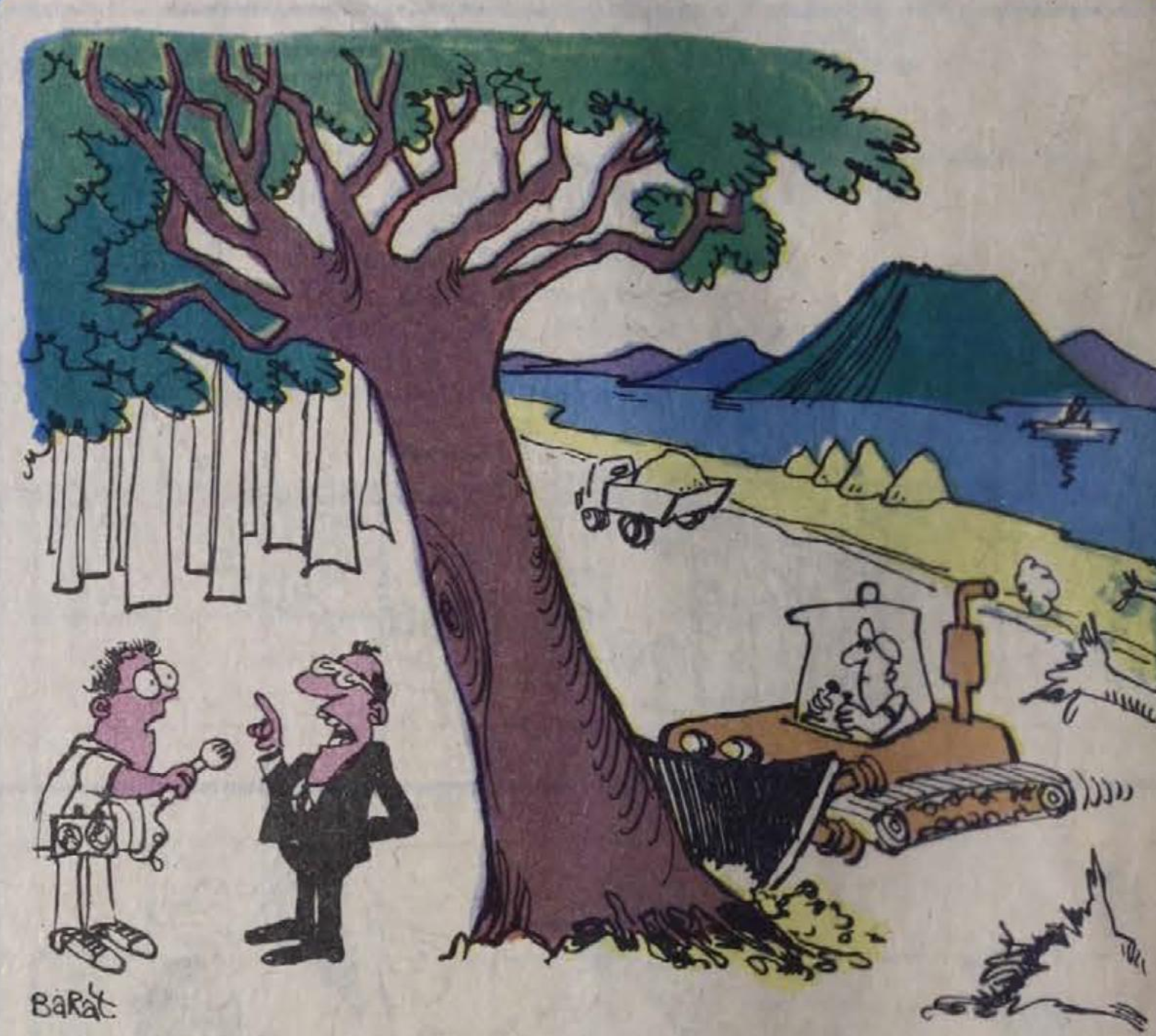
– O menti a nyugatiakat, mi pedig a hazaiakat . . .

– Ha leapad a víz, a gyógykezelést a bányában folytatjuk.

A JOVO

– Lehet, hogy igaza van, de nincs elég pénzünk a munkálatok leállításához.

VIZLEPCSO

